

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene ⁽¹⁾** 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1290/2014 al Consiliului din 4 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 960/2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014** 20
- ★ **Regulamentul delegat (UE) nr. 1291/2014 al Comisiei din 16 iulie 2014 privind condițiile de clasificare, fără testare, a panourilor pe bază de lemn conforme cu standardul EN 13986 și a lambriurilor și placărilor din lemn masiv conforme cu standardul EN 14915 în ceea ce privește capacitatea de protecție împotriva incendiilor, atunci când sunt utilizate pentru îmbrăcarea pereților și a plafoanelor ⁽¹⁾** 25
- ★ **Regulamentul delegat (UE) nr. 1292/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 privind condițiile de clasificare, fără testare, a anumitor pardoseli din lemn neacoperite conforme cu standardul EN 14342, în ceea ce privește comportamentul la foc al acestora ⁽¹⁾** 27

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) nr. 1293/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 privind condițiile de clasificare, fără testare, a plaselor și profilelor metalice pentru lucrări interioare de tencuire reglementate de standardul armonizat EN 13658-1, a plaselor și profilelor metalice pentru tencuiri exterioare reglementate de standardul armonizat EN 13658-2, precum și a profilelor metalice și a profilelor fasonate reglementate de standardul armonizat EN 14353 în ceea ce privește comportamentul la foc al acestora ⁽¹⁾ 29**
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2014 al Comisiei din 4 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1238/95 în ceea ce privește nivelul taxei de cerere și cel al taxei de examinare datorate Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante 30**
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1295/2014 al Comisiei din 4 decembrie 2014 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele oficiale consolidate efectuate asupra importurilor de anumite produse de hrană pentru animale și alimentare de origine neanimală ⁽¹⁾ 33**
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1296/2014 al Comisiei din 4 decembrie 2014 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 41

DIRECTIVE

- ★ **Directiva de punere în aplicare 2014/105/UE a Comisiei din 4 decembrie 2014 de modificare a Directivelor 2003/90/CE și 2003/91/CE de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului și, respectiv, a articolului 7 din Directiva 2002/55/CE a Consiliului în ceea ce privește caracteristicile minime de analizat și condițiile minime de verificare a anumitor soiuri de specii de plante agricole și specii de legume ⁽¹⁾ 44**

DECIZII

2014/871/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 1 decembrie 2014 privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a opta Conferință a părților la Convenția asupra efectelor transfrontaliere ale accidentelor industriale, în ceea ce privește propunerea de modificare a anexei I la respectiva convenție 50**
- ★ **Decizia 2014/872/PESC a Consiliului din 4 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina și a Deciziei 2014/659/PESC de modificare a Deciziei 2014/512/PESC 58**

2014/873/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 3 decembrie 2014 de abrogare a Deciziei 2002/249/CE privind unele măsuri de protecție în ceea ce privește anumite produse pescărești și de acvacultură destinate consumului uman și importate din Myanmar/Birmania [notificată cu numărul C(2014) 9057] ⁽¹⁾ 61**

2014/874/UE:

- ★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 3 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2008/866/CE privind măsurile de urgență de suspendare a importurilor din Peru de anumite moluște bivalve destinate consumului uman, în ceea ce privește perioada sa de aplicare [notificată cu numărul C(2014) 9113] ⁽¹⁾ 63**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

2014/875/UE:

- ★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 4 decembrie 2014 privind publicarea referințelor standardului EN 15649-2:2009+A2:2013 referitor la articolele de agrement plutitoare destinate a fi utilizate pe și în apă și ale standardului EN 957-6:2010+A1:2014 referitor la echipamentele de antrenament staționare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în temeiul Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ 65

(1) Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/104/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 26 noiembrie 2014

privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 103 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Articolele 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) sunt o chestiune de ordine publică și ar trebui aplicate în mod eficace pe întreg cuprinsul Uniunii pentru a asigura că nu este denaturată concurența pe piața internă.
- (2) Asigurarea respectării articolelor 101 și 102 din TFUE la nivel public este realizată de Comisie în exercitarea competențelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽³⁾. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, articolele 81 și 82 din Tratatul de instituire a Comunității Europene au devenit articolele 101 și 102 din TFUE și rămân identice pe fond. Asigurarea respectării dispozițiilor respective la nivel public este realizată, de asemenea, de autoritățile naționale în materie de concurență, care pot lua deciziile enumerate la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003. În conformitate cu regulamentul respectiv, statele membre ar trebui să poată desemna autorități administrative și autorități judiciare care să aplice articolele 101 și 102 din TFUE ca autorități publice de asigurare a respectării normelor și să îndeplinească diferitele funcții conferite autorităților în materie de concurență prin regulamentul respectiv.
- (3) Articolele 101 și 102 din TFUE produc efecte directe în raporturile dintre persoane și creează, pentru persoanele în cauză, drepturi și obligații a căror respectare trebuie să fie asigurată de instanțele naționale. Astfel, instanțele naționale joacă un rol la fel de important în aplicarea normelor de concurență (asigurarea respectării normelor la nivel privat). Atunci când soluționează litigii între persoane private, instanțele protejează drepturi materiale izvoare din dreptul Uniunii, de exemplu, prin acordarea de despăgubiri pentru victimele încălcărilor. Pentru eficacitatea deplină a articolelor 101 și 102 din TFUE, în special efectul practic al interdicțiilor prevăzute în acestea, este necesar ca orice persoană — indiferent dacă este o persoană fizică, inclusiv consumatori și întreprinderi, sau o

⁽¹⁾ JO C 67, 6.3.2014, p. 83.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 noiembrie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

autoritate publică — să poată introduce o acțiune în despăgubire înaintea instanțelor naționale pentru un prejudiciu care i-a fost cauzat de o încălcare a dispozițiilor respective. Dreptul la despăgubiri prevăzut în dreptul Uniunii se aplică în mod egal încălcărilor articolelor 101 și 102 din TFUE săvârșite de către întreprinderi publice și de către întreprinderi cărora li s-au încredințat drepturi speciale sau exclusive de către statele membre în sensul articolului 106 din TFUE.

- (4) Dreptul la despăgubiri prevăzut în legislația Uniunii pentru prejudicii care rezultă din încălcări ale legislației Uniunii și ale legislației naționale în materie de concurență presupune existența în fiecare stat membru a unor norme de procedură care să asigure exercitarea efectivă a acestui drept. Necesitatea unor măsuri procedurale eficiente derivă, de asemenea, din dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă prevăzut la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (Tratatul UE) și la articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Statele membre ar trebui să asigure o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii.
- (5) Acțiunile în despăgubire constituie doar un element dintr-un sistem eficient de asigurare a respectării normelor la nivel privat în ceea ce privește încălcările legislației în materie de concurență și sunt completate de căi de atac alternative, cum ar fi soluționarea consensuală a litigiilor și deciziile de asigurare a respectării normelor la nivel public care încurajează părțile să acorde despăgubiri.
- (6) În scopul asigurării existenței unor acțiuni eficiente de asigurare a respectării normelor la nivel privat în temeiul dreptului civil și al asigurării respectării normelor la nivel public de către autoritățile în materie de concurență, ambele instrumente trebuie să interacționeze pentru a asigura eficacitatea maximă a aplicării normelor de concurență. Este necesar să se reglementeze coordonarea celor două forme de asigurare a respectării normelor într-un mod coerent, de exemplu în ceea ce privește regimul de acces la documentele deținute de autoritățile în materie de concurență. Printr-o astfel de coordonare la nivelul Uniunii se va evita, de asemenea, divergența normelor aplicabile care ar putea periclita funcționarea adecvată a pieței interne.
- (7) În conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din TFUE, piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor. În diferitele state membre există diferențe însemnate între normele care reglementează acțiunile în despăgubire pentru încălcări ale legislației Uniunii sau ale legislației naționale în materie de concurență. Diferențele respective conduc la incertitudine cu privire la condițiile în care părțile prejudiciate își pot exercita dreptul la despăgubiri care derivă din TFUE și afectează eficacitatea de fond a acestui drept. Întrucât părțile prejudiciate optează frecvent pentru statul lor membru drept forul în care să solicite despăgubiri, discrepanțele între normele naționale pot conduce la condiții inechitabile în ceea ce privește acțiunile în despăgubire și pot astfel afecta concurența pe piețele pe care operează părțile prejudiciate, precum și întreprinderile autoare ale încălcării.
- (8) Întreprinderile care sunt stabilite și își desfășoară activitatea în state membre diferite fac obiectul unor norme de procedură diferite care afectează semnificativ măsura în care acestea pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale legislației în materie de concurență. Asigurarea inegală a respectării dreptului la despăgubiri prevăzut în legislația Uniunii poate avea ca rezultat nu numai avantajarea din punct de vedere concurențial a unor întreprinderi care au încălcat articolul 101 sau articolul 102 din TFUE, dar și descurajarea exercitării drepturilor de stabilire și de furnizare de mărfuri sau servicii în statele membre în care asigurarea respectării dreptului la despăgubiri este mai eficientă. Întrucât diferențele între regimurile de răspundere aplicabile în statele membre pot avea efecte negative atât asupra concurenței, cât și asupra funcționării adecvate a pieței interne, este oportun ca prezenta directivă să aibă ca temei juridic atât articolul 103, cât și articolul 114 din TFUE.
- (9) Având în vedere că încălcările la scară largă ale legislației în materie de concurență au adesea un element transfrontalier, este necesar să se asigure condiții de concurență mai echitabile pentru întreprinderile care operează pe piața internă și să se amelioreze condițiile în care consumatorii își pot exercita drepturile care derivă din piața internă. Este necesară sporirea securității juridice și reducerea diferențelor între statele membre în ceea ce privește normele naționale care reglementează acțiunile în despăgubire pentru încălcări atât ale legislației Uniunii, cât și ale legislației naționale în materie de concurență, atunci când legislația națională este aplicată în paralel cu legislația Uniunii în materie de concurență. Alinierea normelor în cauză va contribui la prevenirea accentuării diferențelor dintre normele statelor membre care reglementează acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a legislației în materie de concurență.
- (10) Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 prevede că „atunci când autoritățile de concurență ale statelor membre sau instanțele naționale aplică legislația națională de concurență acordurilor, deciziilor asociațiilor de întreprinderi sau practicilor concertate în sensul articolului [101 alineatul (1) din TFUE], care pot afecta comerțul dintre statele membre în sensul acestei dispoziții, ele aplică de asemenea articolul [101 din TFUE] acestor acorduri, decizii sau practici concertate. Atunci când autoritățile de concurență ale statelor membre sau instanțele naționale aplică legislația națională de concurență oricărui abuz interzis de articolul [102 din TFUE], acestea aplică de asemenea articolul [102 din TFUE].” În interesul funcționării adecvate a pieței interne și în vederea unei mai mari securități juridice și a unor condiții de concurență mai echitabile pentru întreprinderi și consumatori, este necesar ca domeniul de aplicare al prezentei directive să includă acțiunile în despăgubire pentru încălcarea legislației naționale în materie de concurență atunci când aceasta este aplicată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003. În caz contrar, aplicarea unor norme divergente privind răspunderea civilă pentru încălcări ale articolului 101 sau 102 din TFUE și pentru încălcări ale normelor legislației

naționale în materie de concurență care trebuie aplicate aceleași cauze în paralel cu legislația Uniunii în materie de concurență ar afecta poziția reclamanților în aceeași cauză și domeniul de aplicare al cererilor acestora și ar constitui un obstacol în calea funcționării adecvate a pieței interne. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze acțiunile în despăgubire în cazul încălcării legislației naționale în materie de concurență care nu afectează comerțul între statele membre în sensul articolului 101 sau 102 din TFUE.

- (11) În absența unor dispoziții de drept al Uniunii, acțiunile în despăgubire sunt reglementate de normele și procedurile naționale ale statelor membre. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Curtea de Justiție), orice persoană poate solicita despăgubiri pentru prejudiciul suferit în cazul în care există o relație de cauzalitate între prejudiciul respectiv și o încălcare a legislației în materie de concurență. Toate normele naționale care reglementează dreptul la despăgubiri pentru un prejudiciu rezultat dintr-o încălcare a articolului 101 sau a articolului 102 din TFUE, inclusiv normele care privesc aspecte neabordate în prezenta directivă, cum ar fi noțiunea de relație de cauzalitate dintre încălcare și prejudiciu, trebuie să respecte principiile eficacității și echivalenței. Aceasta înseamnă că normele în cauză nu ar trebui să fie formulate sau aplicate astfel încât să facă excesiv de dificilă sau practic imposibilă exercitarea dreptului la despăgubiri garantat de TFUE sau să fie formulate sau aplicate mai puțin favorabil decât normele aplicabile unor acțiuni naționale similare. Atunci când asigură alte condiții pentru despăgubiri în temeiul dreptului intern, precum imputabilitate, adecvare sau culpabilitate, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține aceste condiții în măsura în care acestea sunt conforme cu jurisprudența Curții de Justiție, cu principiile eficacității și echivalenței și cu prezenta directivă.
- (12) Prezenta directivă reafirmă acquis-ul Uniunii privind dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de încălcări ale legislației Uniunii în materie de concurență, în special cu privire la capacitate și definiția prejudiciului, astfel cum sunt stabilite în jurisprudența Curții de Justiție, și nu exclude evoluțiile ulterioare ale acestuia. Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o astfel de încălcare poate solicita despăgubiri pentru pierderea efectivă (*damnum emergens*), pentru câștigul de care a fost lipsită (pierderea de profit sau *lucrum cessans*) plus dobânda, indiferent dacă normele naționale prevăd aceste categorii separat sau în combinație. Plata dobânzii reprezintă o componentă esențială a despăgubirii pentru a repara prejudiciul suferit ținând cont de trecerea timpului și ar trebui să fie datorată de la momentul producerii prejudiciului și până la plata despăgubirii, fără a aduce atingere calificării acestei dobânzi drept daune interese sau penalitate în temeiul dreptului intern și luării în considerare a trecerii timpului drept categorii separată (dobândă) sau drept parte constitutivă a unei pierderi efective sau a unei pierderi de profit. Statelor membre le revine sarcina de a stabili normele care trebuie aplicate în acest scop.
- (13) Dreptul la despăgubiri este recunoscut pentru toate persoanele fizice sau juridice — fie ele consumatori, întreprinderi sau autorități publice — indiferent de existența sau lipsa unei relații contractuale directe cu întreprinderea care a săvârșit încălcarea și indiferent dacă există sau nu o constatare prealabilă a unei autorități în materie de concurență cu privire la încălcare. Prezenta directivă nu ar trebui să oblige statele membre să introducă mecanisme de recurs colectiv pentru asigurarea respectării articolelor 101 și 102 din TFUE. Fără a aduce atingere despăgubirilor pentru pierderea oportunității, despăgubirea integrală în temeiul prezentei directive nu ar trebui să conducă la o despăgubire excesivă, indiferent dacă aceasta se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.
- (14) Acțiunile în despăgubire pentru încălcări ale legislației Uniunii și ale legislației naționale în materie de concurență necesită de regulă o analiză faptică și economică complexă. Adeseori probele necesare pentru susținerea unei cereri de despăgubiri sunt deținute exclusiv de către partea adversă sau de terți și nu sunt suficient de cunoscute sau accesibile reclamantului. În astfel de circumstanțe, cerințe juridice stricte ca reclamanții să prezinte în detaliu toate elementele de fapt ale cauzei lor la începutul unei acțiuni și să ofere, în mod precis, probe în susținerea cererii lor ar putea împiedica în mod nejustificat exercitarea dreptului la despăgubiri garantat de TFUE.
- (15) Mijloacele de probă sunt un element important în introducerea acțiunilor în despăgubire în caz de încălcare a legislației Uniunii sau a legislației naționale în materie de concurență. Cu toate acestea, întrucât litigiile în domeniul dreptului concurenței se caracterizează printr-o asimetrie informațională, este adecvat să se asigure faptul că reclamanților li se acordă dreptul de a obține divulgarea probelor relevante pentru cererea acestora, fără a fi necesar să specifice mijloace de probă individuale. Pentru a asigura egalitatea de forțe, modalitățile respective ar trebui să se afle, de asemenea, la dispoziția părților în acțiunile în despăgubire, astfel încât aceștia să poată solicita divulgarea probelor de către reclamanții respectivi. Instanțele naționale ar trebui să poată dispune, de asemenea, divulgarea probelor de către terți, inclusiv de către autoritățile publice. În cazul în care o instanță națională dorește să dispună divulgarea probelor de către Comisie, sunt aplicabile principiul de la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul UE al cooperării sincere între Uniune și statele membre și articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în ceea ce privește cererile de informații. Atunci când instanțele naționale dispun divulgarea probelor de către autoritățile publice, se aplică principiile cooperării juridice și administrative în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale.

- (16) Instanțele naționale ar trebui să aibă posibilitatea, sub controlul lor strict, mai ales în ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea măsurilor de divulgare, de a dispune divulgarea unor elemente de probă sau a unor categorii de probe specificate la cererea unei părți. Din cerința de proporționalitate rezultă că divulgarea poate fi dispusă numai când un reclamant a prezentat temeuri plauzibile, pe baza faptelor cunoscute de acesta în mod rezonabil, pentru a se presupune că acesta a suferit un prejudiciu care a fost cauzat de către părât. Atunci când o cerere de divulgare vizează obținerea unei categorii de probe, categoria respectivă ar trebui identificată prin trăsături comune ale elementelor sale constitutive, precum natura, obiectul sau conținutul documentelor a căror divulgare se solicită, perioada în care au fost redactate sau alte criterii, cu condiția ca probele care intră în această categorie să fie relevante în sensul prezentei directive. Categoriile respective ar trebui să fie definite cât de precis și de limitativ posibil, pe bază de fapte disponibile în mod rezonabil.
- (17) Atunci când o instanță dintr-un stat membru solicită obținerea de probe de către o instanță competentă din alt stat membru sau solicită obținerea directă de probe în alt stat membru, se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (18) Deși probele relevante care conțin secrete de afaceri sau informații confidențiale de alt tip ar trebui să fie disponibile în principiu în cadrul acțiunilor în despăgubire, astfel de informații confidențiale trebuie să fie protejate corespunzător. Prin urmare, instanțele naționale ar trebui să dispună de o gamă de măsuri pentru a evita ca informațiile confidențiale să fie divulgate în cursul procedurilor. Astfel de măsuri ar putea include posibilitatea de redactare a pasajelor sensibile ale documentelor, desfășurarea ședințelor de judecată cu ușile închise, restricționarea cercului de persoane care au dreptul să vadă probele, instrucțiuni către experți privind prezentarea de sinteze ale informațiilor sub formă agregată sau într-o altă formă neconfidențială. Măsurile de protecție a secretelor de afaceri și a informațiilor confidențiale de alt tip nu ar trebui, totuși, să împiedice exercitarea dreptului la despăgubiri.
- (19) Prezenta directivă nu afectează posibilitatea în temeiul legislației naționale de a ataca ordinele de divulgare și nici condițiile de introducere a acestei căi de atac.
- (20) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ reglementează accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și urmărește să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituțiilor respective. Acest drept face totuși obiectul anumitor limite, pe baza unor motive de interes public sau privat. Rezultă că sistemul de excepții prevăzute la articolul 4 din regulamentul menționat se bazează pe o echilibrare a intereselor opuse într-o situație dată, și anume interesele care ar fi favorizate de divulgarea documentelor în cauză și cele care ar fi periclitare de această divulgare. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere normelor și practicilor prevăzute în acest sens de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.
- (21) Eficacitatea și coerența aplicării articolelor 101 și 102 din TFUE de către Comisie și autoritățile naționale în materie de concurență necesită o abordare comună pe întregul cuprins al Uniunii privind divulgarea probelor care sunt incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență. Divulgarea probelor nu ar trebui să diminueze în mod nejustificat eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență de către o autoritate în materie de concurență. Prezenta directivă nu reglementează divulgarea de documente interne ale autorităților în materie de concurență și a corespondenței dintre autoritățile în materie de concurență.
- (22) Pentru a asigura protecția eficientă a dreptului la despăgubiri, nu este necesară divulgarea către reclamant a fiecărui document referitor la o procedură în temeiul articolului 101 sau 102 din TFUE pe motiv că reclamantul are intenția de a introduce o acțiune în despăgubire, întrucât este foarte puțin probabil ca acțiunea în despăgubire să trebuiască să se bazeze pe toate probele din dosarul referitor la procedura respectivă.
- (23) Condiția proporționalității ar trebui să fie evaluată cu atenție atunci când divulgarea implică riscul de subminare a strategiei de investigare a unei autorități în materie de concurență, prin divulgarea documentelor care se află la dosar, sau riscul de influențare negativă a modului în care întreprinderile cooperează cu autoritățile în materie de concurență. O atenție deosebită trebuie acordată evitării investigațiilor aleatorii, de exemplu, căutările de informații nespecifice sau căutările prea extinse de informații, care este puțin probabil să fie relevante pentru părțile la procedură. Prin urmare, cererile de divulgare ar trebui să nu fie considerate proporționale atunci când se referă la divulgarea generică de documente de la dosarul unei autorități în materie de concurență în legătură cu un anumit caz sau de documente înaintate de o parte în contextul unui anumit caz. Astfel de cereri de divulgare ample nu ar fi compatibile cu îndatorirea părții solicitante de a specifica pe cât de precis și limitativ posibil elementele de probă sau categoriile de probe.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

- (24) Prezenta directivă nu afectează dreptul instanțelor de a lua în considerare, în temeiul legislației Uniunii sau în temeiul legislației naționale, interesul de a se asigura respectarea efectivă a legislației în materie de concurență la nivel public atunci când dispun divulgarea oricărui tip de probe, cu excepția declarațiilor de clemență și a propunerilor de încheiere a unei tranzacții.
- (25) O excepție ar trebui să se aplice oricărei divulgări care, dacă ar fi aprobată, ar interfera în mod nejustificat cu o investigație în curs desfășurată de o autoritate în materie de concurență cu privire la o încălcare a legislației Uniunii sau a legislației naționale în materie de concurență. Prin urmare, informațiile care au fost pregătite de către o autoritate în materie de concurență în cursul procedurilor acesteia pentru asigurarea respectării legislației Uniunii sau a legislației naționale în materie de concurență și care au fost trimise părților în procedură (cum ar fi o comunicare a obiecțiilor) sau care au fost pregătite de către o parte la procedurile respective (cum ar fi răspunsurile la cererile de informații din partea autorității în materie de concurență, sau declarațiile martorilor) ar trebui să poată fi divulgate în cadrul acțiunilor în despăgubire numai după ce autoritatea în materie de concurență și-a încheiat procedurile, de exemplu, prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 5 sau al capitolului III din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, cu excepția deciziilor privind măsuri provizorii.
- (26) Programele de clemență și procedurile de încheiere a unei tranzacții sunt instrumente importante pentru asigurarea respectării legislației Uniunii în materie de concurență la nivel public, deoarece acestea contribuie la detectarea și cercetarea eficace și impunerea de sancțiuni pentru cele mai grave încălcări ale legislației în materie de concurență. În plus, deoarece multe decizii ale autorităților în materie de concurență în cauzele referitoare la carteluri se bazează pe cereri de clemență, iar acțiunile în despăgubire în cauzele referitoare la carteluri decurg din astfel de decizii, programele de clemență sunt importante și pentru eficacitatea acțiunilor în despăgubire în cauze referitoare la carteluri. Întreprinderile ar putea fi descurajate să coopereze cu autoritățile în materie de concurență în cadrul programelor de clemență și al procedurilor de încheiere de tranzacții dacă s-ar divulga declarații autoincrimatoare, precum declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții, furnizate în exclusivitate în scopul cooperării cu autoritățile în materie de concurență. Această divulgare ar prezenta riscul expunerii întreprinderilor cooperante sau a personalului de conducere al acestora la acțiuni civile sau penale în condiții mai nefavorabile decât cele pentru coautorii încălcării care nu cooperează cu autoritățile în materie de concurență. Pentru a se asigura că întreprinderile sunt în continuare dispuse să contacteze voluntar autoritățile în materie de concurență cu declarații de clemență sau propuneri de încheiere a unei tranzacții, aceste documente ar trebui să fie exceptate de la divulgarea de probe. Exceptarea de la divulgare ar trebui să se aplice și utilizării, inclusiv în alte documente, de citate precise din declarații de clemență sau din propuneri de încheiere a unei tranzacții. Limitările privind divulgarea probelor nu ar trebui să împiedice autoritățile în materie de concurență să își publice deciziile în conformitate cu legislația Uniunii aplicabilă sau cu cea națională aplicabilă. Pentru a se asigura că exceptarea respectivă nu afectează neavenit dreptul părților prejudiciate la despăgubiri, aceasta ar trebui să se limiteze la declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții voluntare și autoincrimatoare.
- (27) Normele prevăzute în prezenta directivă privind divulgarea documentelor, altele decât declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții, asigură părților prejudiciate suficiente alte posibilități de a obține acces la probele relevante necesare pentru pregătirea acțiunilor lor în despăgubire. Instanțele naționale ar trebui să poată avea acces, la cererea unui reclamant, la documente pentru care este invocată excepția, pentru a se asigura că conținutul acestor documente nu depășește sfera definițiilor pentru declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții prevăzute în prezenta directivă. Orice conținut care depășește sfera definițiilor respective ar trebui să poată fi divulgat în condiții pertinente.
- (28) Instanțele naționale ar trebui să poată solicita, în orice moment, în cadrul unei acțiuni în despăgubire, divulgarea probelor care există indiferent de procedurile desfășurate de o autoritate în materie de concurență („informații preexistente”).
- (29) Divulgarea probelor de către o autoritate în materie de concurență ar trebui să fie dispusă numai atunci când acestea nu pot fi obținute în mod rezonabil de la o altă parte sau de la un terț.
- (30) În temeiul articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, autoritățile în materie de concurență, acționând din oficiu, pot înainta observații scrise instanțelor naționale privind aspecte legate de aplicarea articolului 101 sau a articolului 102 din TFUE. Pentru a menține contribuția adusă de asigurarea la nivel public a aplicării articolelor menționate, autoritățile în materie de concurență ar trebui, acționând din oficiu, să își poată înainta observațiile unei instanțe naționale pentru evaluarea proporționalității divulgării unor probe incluse în dosarele lor, având în vedere impactul pe care această divulgare l-ar avea asupra eficacității asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public. Statele membre ar trebui să poată institui un sistem prin care o autoritate în materie de concurență este informată cu privire la cererile de divulgare de informații atunci când persoana care cere divulgarea sau persoana de la care se cere divulgarea este implicată în ancheta autorității în materie de concurență respective cu privire la presupusa încălcare, fără a aduce atingere legislației naționale care prevede proceduri *ex parte*.

- (31) Orice persoană fizică sau juridică care obține probe prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență ar trebui să poată utiliza probele respective pentru o acțiune în despăgubire la care este parte. O astfel de utilizare ar trebui permisă, de asemenea, pentru orice persoană fizică sau juridică care este succesorul acesteia în drepturi și obligații, inclusiv prin achiziționarea drepturilor sale litigioase. În cazul în care probele au fost obținute de o persoană juridică care face parte dintr-un grup corporativ care constituie o întreprindere în scopul aplicării articolelor 101 și 102 din TFUE, utilizarea probelor respective le este permisă, de asemenea, altor persoane juridice care aparțin aceleiași întreprinderi.
- (32) Cu toate acestea, utilizarea probelor obținute prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență nu ar trebui să diminueze în mod nejustificat asigurarea eficace a respectării legislației în materie de concurență de către autoritatea în materie de concurență. Pentru a se asigura că limitările privind divulgarea prevăzute în prezenta directivă nu sunt compromise, utilizarea probelor de tipul celor menționate la considerentele 24 și 25, care sunt obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență, ar trebui să fie limitată în aceleași circumstanțe. Limitarea ar trebui să ia forma inadmisibilității în cazul acțiunilor în despăgubire sau a oricărui alt tip de protecție în temeiul normelor naționale care pot să asigure eficacitatea deplină a limitelor privind divulgarea unor astfel de probe. În plus, probele obținute de la o autoritate în materie de concurență nu ar trebui să devină obiect de schimb. În consecință, posibilitatea de a utiliza probele care au fost obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență ar trebui să fie limitată la persoana fizică sau juridică pentru care s-a acordat inițial accesul și la succesorii legali ai acesteia. Cu toate acestea, pentru a se evita comerțul cu probe, o astfel de limitare nu împiedică o instanță națională să dispună divulgarea probelor respective în condițiile stipulate în prezenta directivă.
- (33) Introducerea unei cereri de despăgubiri sau inițierea unei investigații de către o autoritate în materie de concurență implică riscul ca persoanele vizate să distrugă sau să ascundă probele care ar putea fi utile pentru susținerea cererii de despăgubiri a unei părți prejudiciate. Pentru a preveni distrugerea probelor relevante și a asigura îndeplinirea ordinelor judecătorești de divulgare, instanțele naționale ar trebui să aibă posibilitatea de a impune sancțiuni suficiente de disuasive. În ceea ce privește părțile la proceduri, riscul de a trage concluzii defavorabile în procedurile referitoare la despăgubiri poate constitui o sancțiune deosebit de eficace și poate contribui la evitarea tergiversărilor. În mod similar, ar trebui să fie disponibile sancțiuni pentru neîndeplinirea obligațiilor de protecție a informațiilor confidențiale și pentru utilizarea în mod abuziv a informațiilor obținute prin divulgare. În același mod, ar trebui să fie disponibile sancțiuni dacă informațiile obținute prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență sunt utilizate abuziv în acțiuni în despăgubire.
- (34) Eficacitatea și coerența aplicării articolelor 101 și 102 din TFUE de către Comisie și de către autoritățile naționale în materie de concurență necesită o abordare comună pe întreg cuprinsul Uniunii privind efectul deciziilor definitive de constatare a unei încălcări ale autorităților naționale competente asupra acțiunilor în despăgubire ulterioare. Aceste decizii se adoptă numai după ce Comisia a fost informată cu privire la decizia preconizată sau, în absența acesteia, cu privire la oricare alt document care indică modalitatea de acțiune intenționată în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 și în cazul în care Comisia nu a privat de competență autoritatea națională în materie de concurență prin inițierea procedurilor în temeiul articolului 11 alineatul (6) din respectivul regulament. Comisia ar trebui să asigure o aplicare consecventă a legislației Uniunii în materie de concurență prin furnizarea bilaterală și în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței a unor orientări destinate autorităților naționale în materie de concurență. Pentru a spori securitatea juridică, a evita incoerența în aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE, a crește eficacitatea și eficiența procedurală a acțiunilor în despăgubire și a facilita funcționarea pieței interne pentru întreprinderi și consumatori, constatarea unei încălcări a articolului 101 sau 102 din TFUE printr-o decizie definitivă a unei autorități naționale în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar nu ar trebui să fie repusă în discuție în acțiuni în despăgubire ulterioare. Prin urmare, această constatare ar trebui să fie considerată drept stabilită irefutabil în acțiuni în despăgubire legate de încălcarea respectivă introduse în statul membru al autorității naționale în materie de concurență sau al instanței de control judiciar. Cu toate acestea, efectul constatării ar trebui să acopere doar natura încălcării și domeniul de aplicare material, personal, temporal și teritorial al acesteia, astfel cum a fost constatat de către autoritatea în materie de concurență sau de către instanța de control judiciar în exercitarea competenței sale. În cazul unei decizii prin care s-a constatat încălcarea unor dispoziții ale legislației naționale în materie de concurență în cazuri în care se aplică atât legislația Uniunii, cât și legislația națională în materie de concurență aceleiași cauze în paralel, încălcarea respectivă ar trebui, de asemenea, considerată a fi stabilită irefutabil.
- (35) Atunci când se introduce o acțiune în despăgubire într-un alt stat membru decât statul membru al unei autorități naționale în materie de concurență sau al unei instanțe de control judiciar care a constatat încălcarea articolului 101 sau a articolului 102 din TFUE la care se referă acțiunea, ar trebui să se permită ca această constatare să fie prezentată într-o decizie definitivă a autorității naționale în materie de concurență sau a instanței de control judiciar cel puțin drept probă *prima facie* a faptului că a avut loc o încălcare a legislației în materie de concurență. Constatarea poate fi analizată, după caz, împreună cu orice alte probe aduse de părți. Efectele deciziilor autorităților naționale în materie de concurență și ale instanțelor de control judiciar prin care se constată încălcarea normelor de concurență nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale în temeiul articolului 267 din TFUE.

- (36) Normele naționale privind începerea, curgerea, suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție nu ar trebui să împiedice în mod nejustificat introducerea de acțiuni în despăgubire. Acest aspect este deosebit de important în special în cazul acțiunilor care se întemeiază pe constatarea unei autorități în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar. În acest scop, ar trebui să fie în continuare posibilă introducerea unei acțiuni în despăgubire după desfășurarea procedurilor unei autorități în materie de concurență în vederea asigurării respectării legislației naționale sau a legislației Uniunii în materie de concurență. Termenul de prescripție nu ar trebui să înceapă să curgă înainte de încetarea încălcării și înainte ca reclamantul să aibă cunoștință sau să se poată preconiza în mod rezonabil că are cunoștință de comportamentul care constituie încălcarea, de faptul că încălcarea i-a produs prejudicii și de identitatea autorului încălcării. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce termene absolute de prescripție general aplicabile, cu condiția ca curgerea acestor termene de prescripție să nu facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale.
- (37) În cazul în care mai multe întreprinderi săvârșesc în comun o încălcare a normelor de concurență, de exemplu, în cazul unui cartel, este necesar să se dispună ca respectivii coautori ai încălcării să fie răspunzători în solidar pentru întregul prejudiciu cauzat de încălcare. Un coautor al încălcării ar trebui să aibă dreptul de a obține o contribuție de la alți coautori ai încălcării în cazul în care a plătit mai mult decât cota sa. Stabilirea cotei respective și a răspunderii aferente a autorului respectiv al încălcării, precum și criteriile relevante, cum ar fi cifra de afaceri, cota de piață sau rolul în cadrul cartelului, se realizează în conformitate cu dreptul intern aplicabil, cu respectarea principiilor eficacității și echivalenței.
- (38) Întreprinderile care cooperează cu autoritățile în materie de concurență în cadrul unui program de clemență joacă un rol-cheie pentru expunerea încălcărilor sub forma unor înțelegeri secrete de tip cartel și pentru încetarea acestor încălcări, adeseori diminuând astfel prejudiciul care ar fi putut fi cauzat dacă încălcarea ar fi continuat. Prin urmare, este necesar să se prevadă ca întreprinderile care au primit imunitate la amendă din partea unei autorități în materie de concurență în cadrul unui program de clemență să fie protejate de expunerea nejustificată la acțiuni în despăgubire, având în vedere faptul că decizia autorității în materie de concurență de constatare a încălcării poate rămâne definitivă pentru beneficiarul de imunitate înainte de a rămâne definitivă pentru alte întreprinderi care nu au primit imunitate, putând să transforme, astfel, beneficiarul de imunitate în ținta preferată a litigiilor. Prin urmare, este necesar ca beneficiarul de imunitate să fie degrevat în principiu de răspunderea în solidar pentru întreg prejudiciul, iar contribuția acestuia față de ceilalți coautori ai încălcării răspunzători în solidar să nu depășească valoarea prejudiciului pe care l-a cauzat cumpărătorilor proprii direcți sau indirecti sau, în cazul unui cartel în domeniul achizițiilor, furnizorilor proprii direcți sau indirecti. În cazul în care cartelul în cauză a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorii sau furnizorii autorilor încălcării, contribuția beneficiarului de imunitate nu ar trebui să depășească răspunderea sa relativă pentru prejudiciul provocat de cartel. Cota respectivă ar trebui stabilită în conformitate cu aceleași norme ca acelea utilizate pentru stabilirea contribuțiilor între autorii încălcării. Beneficiarul de imunitate ar trebui să rămână pe deplin răspunzător față de celelalte părți prejudiciate, în afară de cumpărătorii sau furnizorii proprii direcți sau indirecti, numai în cazul în care aceștia nu pot obține despăgubiri totale din partea celorlalți autori ai încălcării.
- (39) Prejudiciul sub forma pierderii efective poate rezulta din diferența de preț între ceea ce s-a plătit în realitate și ceea ce s-ar fi plătit în absența încălcării. În cazul în care o parte prejudiciată și-a redus pierderea prin transferul acesteia, integral sau parțial, către propriii cumpărători, pierderea astfel transferată încetează să constituie prejudiciu pentru care partea care a transferat-o ar trebui să fie despăgubită. Prin urmare, se cuvine a permite unui autor al încălcării să invoce transferul unei pierderi efective în apărarea sa într-o cerere de despăgubiri. Este necesar să se prevadă că, atunci când autorul încălcării invocă transferul în apărarea sa, acesta trebuie să dovedească existența și măsura transferului supraprețului. Această sarcină a probei nu ar trebui să afecteze posibilitatea ca autorul încălcării să utilizeze alte probe decât cele aflate în posesia sa, precum probe deja obținute în cadrul procedurii sau probe deținute de alte părți sau de părți terțe.
- (40) În situațiile în care transferul a dus la reduceri ale vânzărilor și, astfel, la prejudiciu sub forma unei pierderi de profit, dreptul de a cere despăgubiri pentru această pierdere de profit ar trebui să rămână neafectat.
- (41) În funcție de condițiile de funcționare ale întreprinderilor, se poate aplica practica comercială a transferului creșterilor de prețuri de-a lungul lanțului de aprovizionare. Consumatorii sau întreprinderile asupra cărora s-a transferat, în acest mod, pierderea efectivă au suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației Uniunii sau a legislației naționale în materie de concurență. Deși un astfel de prejudiciu ar trebui să facă obiectul unei despăgubiri din partea autorului încălcării, dovedirea dimensiunii prejudiciului poate fi deosebit de dificilă pentru consumatorii sau întreprinderile care nu au efectuat ei înșiși nicio achiziție de la autorul încălcării. Prin urmare, este necesar să se prevadă că, în cazul în care existența unei cereri de despăgubiri sau suma care trebuie acordată cu titlu de despăgubiri depinde de existența și măsura în care un eventual suprapreț plătit de un cumpărător direct al autorului încălcării a fost transferat unui cumpărător indirect, se consideră că acesta din urmă a dovedit că un suprapreț plătit de cumpărătorul direct a fost transferat la nivelul său în cazul în care acesta poate face proba

prima facie că a avut loc un astfel de transfer. Această prezumție simplă se aplică cu excepția cazului în care autorul încălcării poate să demonstreze în mod credibil și convingător pentru instanță că pierderea efectivă nu a fost transferată sau nu a fost transferată integral cumpărătorului indirect. În plus, este necesar să se definească condițiile în care se consideră că un cumpărător indirect a probat acest lucru *prima facie*. În ceea ce privește cuantificarea transferului, instanțele naționale ar trebui să fie competente să estimeze cota din suprapreț care a fost transferată la nivelul cumpărătorilor indirecti în litigiul aflat pe rolul lor.

- (42) Comisia ar trebui să emită orientări clare, simple și cuprinzătoare pentru instanțele naționale cu privire la modalitatea de estimare a cotei din suprapreț transferate cumpărătorilor indirecti.
- (43) Încălcarile legislației în materie de concurență vizează frecvent condițiile și prețul de comercializare a bunurilor sau serviciilor și conduc la suportarea de supraprețuri și la cauzarea altor prejudicii pentru clienții autorilor încălcării. De asemenea, încălcarea poate să vizeze aprovizionarea autorului încălcării (de exemplu, în cazul unui cartel în domeniul achizițiilor). În astfel de cazuri, pierderea efectivă ar putea fi rezultatul unui preț mai mic plătit de autorii încălcării furnizorilor lor. Prezenta directivă, în special normele privind transferul, ar trebui să se aplice în consecință unor astfel de cazuri.
- (44) Acțiunile în despăgubire pot fi introduse atât de cei care au achiziționat bunuri sau servicii de la autorul încălcării, cât și de cumpărătorii situați în avalul lanțului de aprovizionare. În interesul coerenței hotărârilor pronunțate în asemenea proceduri legate între ele și pentru a nu se ajunge la situația ca prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației Uniunii sau a legislației naționale în materie de concurență să nu fie despăgubit integral sau ca autorul încălcării să fie obligat la plata de despăgubiri pentru un prejudiciu care nu s-a produs, instanțele naționale ar trebui să aibă competența de a estima proporția din suprapreț care a fost suportată de cumpărătorii direcți sau indirecti în litigiile în care trebuie să se pronunțe. În acest context, instanțele naționale ar trebui să aibă posibilitatea de a ține cont în mod corespunzător, prin mijloace procedurale sau de fond disponibile în legislația Uniunii și în legislația națională, de orice acțiune aferentă și de hotărârea rezultată, mai ales atunci când constată că transferul a fost dovedit. Instanțele naționale ar trebui să aibă la dispoziție mijloace procedurale adecvate, precum conexarea cererilor, pentru a asigura nedepășirea de către despăgubirile pentru pierderea efectivă plătite la orice nivel al lanțului de aprovizionare a prejudiciului sub formă de suprapreț cauzat la acest nivel. Aceste mijloace ar trebui să fie, de asemenea, disponibile pentru cauzele transfrontaliere. Această posibilitate de a ține cont de hotărârile instanțelor nu ar trebui să aducă atingere drepturilor fundamentale la apărare și drepturilor la obținerea de măsuri corective efective și la un proces echitabil pentru persoanele care nu au fost parte în procedurile judiciare și nici normelor privind valoarea de probă a hotărârilor pronunțate în contextul respectiv. Acțiunile pendinte în fața instanțelor unor state membre diferite pot fi considerate acțiuni conexe în sensul articolului 30 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. În temeiul articolului respectiv, alte instanțe naționale decât cea care a fost sesizată inițial pot să își suspende judecata sau, în anumite circumstanțe, să își decline competența. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale în temeiul regulamentului respectiv.
- (45) O parte prejudiciată care a dovedit că a suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență trebuie să dovedească, de asemenea, dimensiunea prejudiciului suferit pentru a obține despăgubiri. Cuantificarea prejudiciului în cauzele din domeniul dreptului concurenței este un proces care presupune examinarea unui volum extrem de mare de date concrete și poate necesita aplicarea unor modele economice complexe. Acest lucru este adeseori foarte costisitor și produce dificultăți reclamanților în ceea ce privește obținerea datelor necesare pentru susținerea cererilor acestora. Cuantificarea prejudiciului în cauzele din domeniul dreptului concurenței poate constitui astfel un obstacol substanțial în calea cererilor efective de despăgubiri.
- (46) În absența unor norme ale Uniunii privind cuantificarea prejudiciului cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență, sistemului juridic intern al fiecărui stat membru îi revine sarcina de a stabili norme proprii privind cuantificarea prejudiciului, iar statelor membre și instanțelor naționale le revine sarcina de a stabili cerințele pe care reclamantul trebuie să le întrunească pentru dovedirea quantumului prejudiciului suferit, metodele care pot fi utilizate pentru stabilirea quantumului și consecințele incapacității de a respecta pe deplin cerințele stabilite. Cu toate acestea, cerințele prevăzute de legislația națională privind cuantificarea prejudiciului în cauzele din domeniul dreptului concurenței nu ar trebui să fie nici mai puțin favorabile decât cele care reglementează acțiuni naționale similare (principiul echivalenței) și nici să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri conferit la nivelul Uniunii (principiul eficacității). Ar trebui luate în considerare orice asimetrii informaționale între părți și faptul că, pentru cuantificarea prejudiciului, este necesară evaluarea modului în care piața în cauză ar fi evoluat în absența încălcării. Această evaluare implică o comparație cu o situație care este ipotetică prin definiție, așadar nu poate fi realizată în niciun caz cu acuratețe deplină. Prin urmare, este necesar să se confere instanțelor naționale competența de a estima valoarea prejudiciului cauzat de încălcarea legislației în

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

materie de concurență. Statele membre ar trebui să se asigure că, dacă se solicită, autoritățile naționale de concurență pot oferi orientări cu privire la stabilirea cuantumului. Pentru a asigura coerență și predictibilitate, Comisia ar trebui să prezinte orientări generale la nivelul Uniunii.

- (47) Pentru a remedia asimetria informațională și o parte dintre dificultățile aferente cuantificării prejudiciului în cauzele din domeniul dreptului concurenței, precum și pentru a asigura eficacitatea cererilor de despăgubiri, este necesară existența prezumției că încălcările sub forma unui cartel cauzează prejudicii, în special printr-un efect asupra prețurilor. În funcție de elementele de fapt ale cauzei, existența cartelor duce la o creștere a prețurilor sau previne scăderea prețurilor care ar fi survenit în absența cartelului. Prezumția nu ar trebui să acopere cuantumul concret al prejudiciului. Ar trebui să se permită autorilor încălcării să răstoarne o astfel de prezumție. Este necesar ca această prezumție simplă să fie limitată la carteli, dată fiind natura secretă a carturilor, care sporesc asimetria informațională și îngreunează obținerea probelor necesare de către reclamanți pentru dovedirea prejudiciului.
- (48) Este de dorit obținerea unei tranzacții definitive de tip „once-and-for-all” pentru părți, pentru a reduce incertitudinea pentru autorii încălcării și pentru părțile prejudiciate. Prin urmare, autorii încălcării și părțile prejudiciate ar trebui încurajați să convină asupra despăgubirii prejudiciului cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență prin intermediul mecanismelor de soluționare consensuală a litigiilor, cum ar fi tranzațiile extrajudiciare (inclusiv cele în care un judecător poate declara că o tranzacție extrajudiciară are caracter obligatoriu), arbitrajul, medierea sau concilierea. Soluționarea consensuală a litigiilor ar trebui să vizeze cât mai multe părți prejudiciate și cât mai mulți autori ai încălcării posibil din punct de vedere juridic. Dispozițiile prezentei directive cu privire la soluționarea consensuală a litigiilor sunt destinate, prin urmare, să faciliteze utilizarea unor astfel de mecanisme și să sporească eficacitatea acestora.
- (49) Termenele de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire ar putea fi de natură să împiedice părțile prejudiciate și autorii încălcării să dispună de suficient timp pentru a ajunge la o înțelegere privind despăgubirile care trebuie plătite. Pentru a acorda ambelor părți posibilitatea reală de a participa la soluționarea consensuală a litigiului înainte de a introduce o acțiune în fața instanțelor naționale, este necesar ca termenele de prescripție să se suspende pe perioada procesului de soluționare consensuală a litigiului.
- (50) De asemenea, atunci când părțile decid să participe la un proces de soluționare consensuală a litigiului ulterior introducerii unei acțiuni în despăgubire pentru aceeași cerere în fața instanței naționale, instanța ar trebui să poată suspenda procedurile aflate pe rolul său pe perioada procesului de soluționare consensuală a litigiului. Atunci când se pronunță asupra posibilității de suspendare a procedurilor, instanța națională ar trebui să ia în considerare avantajele unei proceduri rapide.
- (51) Pentru a încuraja tranzațiile consensuale, autorul încălcării care plătește despăgubiri prin soluționarea consensuală a litigiului nu ar trebui să fie plasat într-o poziție mai defavorabilă în raport cu coautorii încălcării față de ipoteza în care nu ar fi încheiat tranzacția consensuală. Aceasta ar putea surveni dacă un autor al încălcării care a încheiat o tranzacție ar continua să fie răspunzător în solidar pentru despăgubirea prejudiciului cauzat de încălcarea în cauză, inclusiv după încheierea tranzacției consensuale. Prin urmare, un autor al încălcării care a încheiat o tranzacție ar trebui, în principiu, să nu contribuie alături de coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție, atunci când cei din urmă plătesc despăgubiri unei părți prejudiciate cu care cel dintâi a încheiat tranzacția respectivă. Corolarul acestor norme privind excluderea de la contribuție este că cererea părții prejudiciate ar trebui redusă cu cota de prejudiciu cauzat de acestea de către autorul încălcării care a încheiat o tranzacție, indiferent dacă partea din prejudiciu pe care coautorul încălcării care a încheiat o tranzacție a cauzat-o părții prejudiciate care a încheiat o tranzacție are același cuantum cu cel al tranzacției sau dacă este diferit de acesta. Cota relativă respectivă ar trebui stabilită în conformitate cu aceleași norme utilizate pentru stabilirea contribuțiilor între autorii încălcării. În lipsa unei astfel de reduceri, autorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție ar fi afectați în mod nejustificat de tranzacția la care nu au fost parte. Totuși, pentru asigurarea dreptului la despăgubire integrală, coautorii încălcării care a încheiat o tranzacție ar trebui să aibă în continuare obligația de a plăti despăgubiri, atunci când aceasta este singura posibilitate pentru partea prejudiciată care a încheiat tranzacția să obțină despăgubiri pentru restul cererii. Restul cererii înseamnă cererea părții prejudiciate care a încheiat o tranzacție minus partea care revine coautorului încălcării care a încheiat tranzacția din prejudiciul produs de încălcare asupra părții prejudiciate care a încheiat tranzacția. Această posibilitate de a solicita despăgubiri de la coautorul încălcării care a încheiat tranzacția există, cu excepția situației în care acest lucru este exclus în mod expres prin clauzele tranzacției consensuale.
- (52) Ar trebui să se evite situațiile în care coautorii încălcării care au încheiat o tranzacție, prin plata unei contribuții către coautorii încălcării care nu au încheiat tranzacția pentru despăgubirile pe care aceștia le-au plătit părților prejudiciate care nu au încheiat tranzacția, plătesc un cuantum total al despăgubirilor care depășește responsabilitatea lor relativă pentru prejudiciul cauzat prin încălcare. Prin urmare, atunci când coautorii încălcării care au încheiat o tranzacție li se solicită să contribuie la despăgubirile plătite ulterior de coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție către părțile prejudiciate care nu au încheiat o tranzacție, instanțele naționale ar trebui să ia în considerare despăgubirile plătite deja în cadrul tranzacției consensuale, având în vedere faptul că nu toți coautorii încălcării participă obligatoriu în mod egal la sfera materială, temporală și geografică a încălcării.

- (53) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (54) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea de norme privind acțiunile în despăgubire pentru încălcarea legislației Uniunii în materie de concurență pentru a asigura respectarea deplină a articolelor 101 și 102 din TFUE și funcționarea adecvată a pieței interne pentru întreprinderi și consumatori, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, din motive de eficacitate și consecvență necesare în aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul UE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (55) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor asemenea documente este justificată.
- (56) Este oportun să se stabilească norme pentru aplicarea în timp a prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă prevede anumite norme necesare pentru a asigura că orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociație de întreprinderi își poate exercita în mod efectiv dreptul de a solicita respectivei întreprinderi sau asociații de întreprinderi o despăgubire integrală pentru prejudiciul respectiv. Aceasta prevede norme care promovează concurența nedegradată pe piața internă și care îndepărtează obstacolele în calea funcționării adecvate a acesteia prin asigurarea unei protecții echivalente pe întregul cuprins al Uniunii pentru orice persoană care a suferit un astfel de prejudiciu.
- (2) Prezenta directivă prevede norme pentru coordonarea asigurării respectării normelor de concurență de către autoritățile în materie de concurență și asigurarea respectării normelor respective prin acțiunile în despăgubire introduse în fața instanțelor naționale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „încălcarea legislației în materie de concurență” înseamnă o încălcare a articolelor 101 sau 102 din TFUE sau a legislației naționale în materie de concurență;
2. „autorul încălcării” înseamnă o întreprindere sau o asociație de întreprinderi care a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;
3. „legislația națională în materie de concurență” înseamnă dispozițiile legislației naționale care urmăresc predominant același obiectiv ca articolele 101 și 102 din TFUE și care sunt aplicate aceleiași cauze și în paralel cu legislația Uniunii în materie de concurență în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, excluzând dispozițiile de drept național care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care aceste sancțiuni penale constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;
4. „acțiune în despăgubire” înseamnă o acțiune în temeiul legislației naționale prin care o cerere de despăgubiri este adusă în fața unei instanțe naționale de către o parte care pretinde a fi prejudiciată sau de către o persoană care acționează în numele uneia sau mai multor părți care pretind a fi prejudiciate, în cazul în care legislația Uniunii sau legislația națională prevede această posibilitate, sau de către o persoană fizică sau juridică ce i-a succedat în drepturi părții care a pretins a fi fost prejudiciată, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase;
5. „cerere de despăgubiri” înseamnă o cerere de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;
6. „parte prejudiciată” înseamnă o persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

7. „autoritate națională în materie de concurență” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ca fiind responsabilă cu aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE;
8. „autoritate în materie de concurență” înseamnă Comisia sau o autoritate națională în materie de concurență sau ambele, în funcție de context;
9. „instanță națională” înseamnă orice instanță judecătorească dintr-un stat membru în sensul articolului 267 din TFUE;
10. „instanță de control judiciar” înseamnă o instanță națională care are competență, prin căi de atac ordinare, de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor unei autorități naționale în materie de concurență sau controlul judiciar asupra hotărârilor pronunțate privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;
11. „decizie de constatare a unei încălcări” înseamnă o decizie a unei autorități în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar prin care se constată o încălcare a legislației în materie de concurență;
12. „decizie definitivă de constatare a unei încălcări” înseamnă o decizie de constatare a unei încălcări care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite;
13. „probă” înseamnă orice tip de mijloace de probă admisibile înaintea instanței naționale sesizate, în special înscrisuri și orice alte obiecte care conțin informații, indiferent de mediul de stocare a informației;
14. „cartel” înseamnă o înțelegere sau o practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;
15. „program de clemență” înseamnă un program privind aplicarea articolului 101 din TFUE sau a unei dispoziții corespunzătoare din legislația națională în baza căruia un participant la o înțelegere secretă de tip cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în cartel, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de o autoritate în materie de concurență, furnizând în mod voluntar informații pe care le are acesta despre cartel și rolul său în cadrul cartelului, primind în schimb, printr-o decizie sau prin întreruperea procedurilor, imunitate la amenzi sau o reducere a cuantumului amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;
16. „declarație de clemență” înseamnă informațiile sau înregistrările acestora furnizate în mod voluntar unei autorități în materie de concurență, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia, care prezintă cunoștințele întreprinderii sau ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul rol în cadrul acestuia și care au fost redactate în mod specific pentru a fi înaintate autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amendă sau a unei reduceri a cuantumului amenzii în cadrul unui program de clemență, neincluzând informațiile preexistente;
17. „informații preexistente” înseamnă probe care există indiferent de procedurile unei autorități în materie de concurență, indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități în materie de concurență;
18. „propunere de încheiere a unei tranzacții” înseamnă informarea voluntară a unei autorități în materie de concurență de către o întreprindere sau în numele acesteia, care cuprinde recunoașterea, sau renunțarea la litigiul, de către întreprinderea în cauză cu privire la participarea sa la o încălcare a legislației în materie de concurență și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea în materie de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;
19. „beneficiar de imunitate” înseamnă o întreprindere sau o persoană fizică căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate în materie de concurență în cadrul unui program de clemență;
20. „suprapreț” înseamnă diferența dintre prețul plătit în realitate și prețul care ar fi prevalat în absența unei încălcări a legislației în materie de concurență;
21. „soluționare consensuală a litigiului” înseamnă orice mecanism care permite părților să ajungă la o soluționare extrajudiciară a unui litigiul privind o cerere de despăgubire;
22. „tranzacție consensuală” înseamnă un acord la care se ajunge în urma unei soluționări consensuale a litigiului;
23. „cumpărător direct” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a achiziționat direct de la autorul încălcării produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență;
24. „cumpărător indirect” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a achiziționat, nu în mod direct de la autorul încălcării, ci de la un cumpărător direct sau de la un cumpărător ulterior, produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență sau produse sau servicii rezultând din bunurile sau serviciile respective sau conținând astfel de bunuri sau servicii.

*Articolul 3***Dreptul la despăgubiri integrale**

- (1) Statele membre se asigură că orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență poate solicita și obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul respectiv.
- (2) Despăgubirile integrale plasează persoanele care au suferit un prejudiciu în poziția în care s-ar fi aflat dacă încălcarea legislației în materie de concurență nu ar fi fost săvârșită. Prin urmare, acestea includ dreptul la despăgubiri pentru pierderea efectivă și pentru pierderea de profit plus plata dobânzii.
- (3) Despăgubirea integrală în temeiul prezentei directive nu conduce la o despăgubire excesivă, indiferent dacă despăgubirea integrală se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.

*Articolul 4***Principiile eficacității și echivalenței**

În conformitate cu principiul eficacității, statele membre se asigură că toate normele și procedurile naționale referitoare la exercitarea cererilor de despăgubiri sunt concepute și aplicate astfel încât să nu facă practic imposibilă sau deosebit de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale conferit la nivelul Uniunii pentru un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență. În conformitate cu principiul echivalenței, normele sau procedurile naționale referitoare la acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale articolelor 101 sau 102 din TFUE nu sunt mai puțin favorabile pentru părțile care pretind a fi prejudiciate decât cele care reglementează acțiunile similare în despăgubire care rezultă din încălcări ale legislației naționale.

CAPITOLUL II

DIVULGAREA PROBELOR*Articolul 5***Divulgarea probelor**

- (1) Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor dintr-o acțiune în despăgubire din Uniune la cererea unui reclamant care a prezentat o justificare întemeiată conținând faptele și mijloacele de probă disponibile în mod rezonabil și suficiente pentru a dovedi caracterul plauzibil al cererii sale de despăgubiri, instanțele naționale pot dispune divulgarea de către părât sau de către un terț a probelor relevante pe care le controlează, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul capitol. Statele membre se asigură că instanțele naționale pot, la cererea părâtului, dispune divulgarea de probe relevante de către reclamant sau de către un terț.

Prezentul alineat nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor pe care instanțele naționale le au în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1206/2001.

- (2) Statele membre se asigură că instanțele naționale sunt în măsură să dispună divulgarea unor elemente specificate de probă sau a unor categorii relevante de probe delimitate în motivare pe cât de precis și de strict posibil, pe baza unor elemente de fapt disponibile în mod rezonabil.
- (3) Statele membre se asigură că instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional. La stabilirea proporționalității divulgării solicitate de către o parte, instanțele naționale iau în considerare interesele legitime ale tuturor părților și terților vizați. În special, acestea iau în considerare:
 - (a) măsura în care cererea sau apărarea este susținută cu fapte și probe disponibile care să justifice cererea de divulgare de probe;
 - (b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați, inclusiv pentru a evita căutarea de informații nespecifice, care este puțin probabil să fie relevantă pentru părțile în procedură;
 - (c) dacă probele a căror divulgare se cere conțin informații confidențiale, în special informații privind eventuali terți, precum și ce mecanisme sunt disponibile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale.
- (4) Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a dispune divulgarea de probe care conțin informații confidențiale atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire. Statele membre se asigură că, atunci când dispun divulgarea de astfel de informații, instanțele naționale au la dispoziție măsuri efective de protecție a acestor informații.

- (5) Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență nu constituie un interes care să asigure acordarea de protecție.
- (6) Statele membre se asigură că secretul profesional aplicabil în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale este pe deplin respectat atunci când instanțele naționale dispun divulgarea de probe.
- (7) Statele membre se asigură că persoanelor cărora li se solicită divulgarea li se oferă posibilitatea de a fi audiate înainte ca o instanță națională să dispună divulgarea în temeiul prezentului articol.
- (8) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (7) și articolului 6, prezentul articol nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă norme care ar conduce la o divulgare mai amplă a probelor.

Articolul 6

Divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență

- (1) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, atunci când instanțele naționale dispun divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență, se aplică prezentul articol, în plus față de articolul 5.
- (2) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor privind accesul public la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
- (3) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor care se întemeiază pe legislația Uniunii sau legislația națională privind protecția documentelor interne ale autorităților în materie de concurență și a corespondenței dintre autoritățile în materie de concurență.
- (4) La evaluarea, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), a proporționalității unui ordin de divulgare de informații, instanțele naționale examinează, de asemenea, următoarele:
- (a) dacă cererea a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul sau conținutul documentelor transmise unei autorități în materie de concurență sau păstrate în dosarul respectivei autorități în materie de concurență și nu a fost o cerere nespecifică privind documente transmise unei autorități în materie de concurență;
 - (b) dacă partea care solicită divulgarea realizează acest lucru în ceea ce privește o acțiune în despăgubire în fața unei instanțe naționale; și
 - (c) în legătură cu alineatele (5) și (10) sau la cererea unei autorități în materie de concurență în conformitate cu alineatul (11), necesitatea de a garanta eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public.
- (5) Instanțele naționale pot dispune divulgarea următoarelor categorii de probe numai după ce autoritatea în materie de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, și-a încheiat procedurile:
- (a) informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență;
 - (b) informații pe care autoritatea în materie de concurență le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale; și
 - (c) propunerile de încheiere a unei tranzacții care au fost retrase.
- (6) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, instanțele naționale nu pot dispune, în niciun moment, ca o parte în proces sau un terț să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe:
- (a) declarațiile de clemență; și
 - (b) propunerile de încheiere a unei tranzacții.
- (7) Reclamanții pot prezenta o cerere motivată pentru accesul unei instanțe naționale la probele menționate la alineatul (6) literele (a) sau (b) cu scopul exclusiv de a se asigura asupra conformității conținutului lor cu definițiile prevăzute la articolul 2 punctele 16 și 18. În cadrul evaluării respective, instanțele naționale pot solicita asistență numai de la autoritatea în materie de concurență competentă. Autorii probelor respective pot avea, de asemenea, posibilitatea de a fi audiați. În orice caz, instanța națională nu oferă celorlalte părți sau unor terți accesul la probele respective.
- (8) În cazul în care doar o parte din probele cerute intră sub incidența alineatului (6), cealaltă parte a probelor se divulgă în conformitate cu alineatele relevante din prezentul articol, în funcție de categoria în care se încadrează.

(9) Divulgarea de probe de la dosarul unei autorități în materie de concurență care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate în prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment, fără a aduce atingere prezentului articol.

(10) Statele membre se asigură că instanțele naționale solicită unei autorități în materie de concurență divulgarea de probe aflate în dosarele acestora numai în cazul în care nicio parte sau niciun terț nu poate în mod rezonabil să furnizeze probele solicitate.

(11) În măsura în care o autoritate în materie de concurență este dispusă să își exprime punctul de vedere privind proporționalitatea cererilor de divulgare, aceasta poate prezenta din oficiu observații în fața instanței naționale căreia i-a fost prezentată o cerere de divulgare.

Articolul 7

Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență

(1) Statele membre se asigură că probele din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (6) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență fie sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire, fie sunt protejate în alt fel în temeiul normelor naționale aplicabile pentru a se asigura că limitările privind divulgarea de probe prevăzute la articolul 6 produc efecte depline.

(2) Până când o autoritate de concurență și-a încheiat procedurile prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, statele membre se asigură că probele din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (5) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul respectivei autorități în materie de concurență fie sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire, fie sunt protejate în alt fel în temeiul normelor naționale aplicabile pentru a se asigura că limitările privind divulgarea de probe prevăzute la articolul 6 produc efecte depline.

(3) Statele membre se asigură că probele obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență și care nu intră sub incidența alineatului (1) sau (2) pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către o persoană fizică sau juridică ce a succedat în drepturi persoanei respective, inclusiv o persoană care a achiziționat drepturile litigioase ale persoanei respective.

Articolul 8

Sanțiuni

(1) Statele membre se asigură că instanțele naționale pot impune în mod eficace sancțiuni părților, terților și reprezentanților legali ai acestora în oricare din următoarele cazuri:

- (a) nerespectarea sau refuzul de respectare de către aceștia a unui ordin de divulgare emis de o instanță națională;
- (b) distrugere a probelor relevante de către aceștia;
- (c) nerespectarea sau refuzul de respectare de către aceștia a obligațiilor impuse printr-un ordin de protecție a informațiilor confidențiale emis de o instanță națională;
- (d) încălcare de către aceștia a limitărilor privind utilizarea probelor prevăzute în prezentul capitol.

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile care pot fi impuse de instanțele naționale sunt eficiente, proporționale și disuasive. Sancțiunile pe care le pot impune instanțele naționale includ, în ceea ce privește comportamentul unei părți în cadrul procedurilor aferente unei acțiuni în despăgubire, posibilitatea de a trage concluzii defavorabile, cum ar fi prezumarea că aspectul relevant a fost probat sau respingerea cererilor și apărărilor în întregime sau în parte, precum și posibilitatea de a dispune plata cheltuielilor de judecată.

CAPITOLUL III

EFFECTUL DECIZIILOR NAȚIONALE, TERMENE DE PRESCRIPTIE, RĂSPUNDEREA ÎN SOLIDAR

Articolul 9

Efectul deciziilor naționale

(1) Statele membre se asigură că o încălcare a legislației în materie de concurență constatată printr-o decizie definitivă a unei autorități naționale în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar se consideră a fi stabilită în mod irefutabil în scopul unei acțiuni în despăgubire introduse în fața instanțelor lor naționale în temeiul articolului 101 sau al articolului 102 din TFUE sau în temeiul legislației naționale în materie de concurență.

(2) Statele membre se asigură că o decizie definitivă menționată la alineatul (1) pronunțată într-un alt stat membru poate fi prezentată, în conformitate cu legislația națională, în fața instanțelor lor naționale cel puțin drept probă *prima facie* a faptului că a avut loc o încălcare a legislației în materie de concurență și, după caz, poate fi evaluată împreună cu orice alte probe introduse de părți.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la articolul 267 din TFUE.

Articolul 10

Termene de prescripție

(1) Statele membre, în conformitate cu prezentul articol, prevăd norme aplicabile termenelor de prescripție pentru introducerea acțiunilor în despăgubire. Normele stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă.

(2) Termenele de prescripție nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării legislației în materie de concurență și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit în mod rezonabil să fi cunoscut:

- (a) comportamentul adoptat și faptul că acesta constituie o încălcare a legislației în materie de concurență;
- (b) faptul că încălcarea legislației în materie de concurență i-a adus un prejudiciu; și
- (c) identitatea autorului încălcării.

(3) Statele membre se asigură că termenele de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire sunt de cel puțin cinci ani.

(4) Statele membre se asigură că un termen de prescripție este suspendat sau, în funcție de legislația națională, întrerupt, în cazul în care o autoritate în materie de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigației sau proceduri cu privire la o încălcare a legislației în materie de concurență la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea începează cel mai devreme la un an după ce decizia de constatare a încălcării rămâne definitivă sau după ce procedurile începează în alt mod.

Articolul 11

Răspunderea în solidar

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care au încălcat legislația în materie de concurență printr-un comportament comun sunt răspunzătoare în solidar pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență, acest lucru având drept efect faptul că fiecare dintre întreprinderile respective are obligația de despăgubire integrală a prejudiciului, iar partea prejudiciată are dreptul de a solicita despăgubiri integrale de la oricare dintre acestea până când este despăgubită integral.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că, fără a aduce atingere dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la articolul 3, în cazul în care autorul încălcării este o întreprindere mică sau mijlocie (IMM) în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽¹⁾, acesta este responsabil numai față de cumpărătorii săi direcți și indirecti în cazul în care:

- (a) cota sa de piață de pe piața relevantă a fost mai mică de 5 % în orice moment de pe durata încălcării legislației în materie de concurență; și
 - (b) aplicarea normelor obișnuite de răspundere în solidar ar periclita iremediabil viabilitatea sa economică și ar atrage pierderea totală a valorii activelor sale.
- (3) Derogarea prevăzută la alineatul (2) nu se aplică în cazul în care:
- (a) IMM-ul a avut un rol principal în comiterea încălcării legislației în materie de concurență sau a impus altor întreprinderi să ia parte la încălcarea respectivă; sau
 - (b) s-a constatat anterior încălcarea de către IMM a legislației în materie de concurență.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că un beneficiar de imunitate este răspunzător în solidar:

- (a) față de cumpărătorii sau furnizorii săi direcți și indirecti; și
- (b) față de alte părți prejudiciate numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.

Statele membre se asigură că orice termen de prescripție aplicabil cazurilor prevăzute la prezentul alineat este rezonabil și suficient pentru a permite părților prejudiciate să introducă astfel de acțiuni.

⁽¹⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

(5) Statele membre se asigură că un autor al unei încălcări poate recupera o contribuție din partea oricărui alt autor al încălcării, al cărei quantum este stabilit având în vedere răspunderea lor relativă pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Quantumul contribuției unui autor al încălcării careia i s-a acordat imunitate la amendă în cadrul unui program de clemență nu depășește quantumul prejudiciului cauzat de aceasta cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti.

(6) Statele membre se asigură că, în cazul în care încălcarea legislației în materie de concurență a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti ai autorilor încălcării, quantumul oricărei contribuții din partea unui beneficiar de imunitate către alți autori ai încălcării este stabilit având în vedere răspunderea sa relativă pentru prejudiciul respectiv.

CAPITOLUL IV

TRANSFERUL SUPRAPREȚURILOR

Articolul 12

Transferul supraprețurilor și dreptul la despăgubiri integrale

(1) Pentru a asigura deplina eficacitate a dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la articolul 3, statele membre se asigură că, în conformitate cu normele stabilite în prezentul capitol, oricine a suferit un prejudiciu poate solicita despăgubiri, indiferent dacă este un cumpărător direct sau indirect al autorului încălcării, și că sunt evitate despăgubirile care depășesc prejudiciul cauzat reclamantului de încălcarea legislației în materie de concurență, precum și absența răspunderii autorului încălcării.

(2) Pentru a se evita despăgubirea excesivă, statele membre stabilesc normele de procedură adecvate pentru a se asigura că despăgubirile pentru pierderea efectivă, la orice nivel al lanțului de aprovizionare, nu depășesc prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat la acel nivel.

(3) Prezentul capitol nu aduce atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita și de a obține despăgubiri pentru pierderea de profit cauzată de transferul parțial sau integral al supraprețului.

(4) Statele membre se asigură că normele prevăzute în prezentul capitol se aplică în mod corespunzător atunci când încălcarea legislației în materie de concurență se produce la nivelul aprovizionării autorului încălcării.

(5) Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a estima, în conformitate cu procedurile naționale, cota din orice suprapreț care a fost transferată.

Articolul 13

Invocarea transferului în apărare

Statele membre se asigură că pârâțul într-o acțiune în despăgubire poate invoca în apărarea sa împotriva unei cereri de despăgubiri faptul că reclamantul a transferat integral sau parțial supraprețul rezultat din încălcarea legislației în materie de concurență. Sarcina probei privind transferul supraprețului revine pârâțului, care poate solicita în mod rezonabil divulgarea de informații din partea reclamantului sau din partea terților.

Articolul 14

Cumpărătorii indirecti

(1) Statele membre se asigură că, atunci când într-o acțiune în despăgubire existența unei cereri de despăgubiri sau quantumul despăgubirilor care trebuie acordate depinde de faptul dacă un suprapreț a fost transferat reclamantului sau de măsura în care un suprapreț a fost transferat reclamantului, luând în considerare practica comercială potrivit căreia creșterile de prețuri sunt transferate în aval de-a lungul lanțului de aprovizionare, sarcina probei pentru a dovedi existența și amploarea unui astfel de transfer revine reclamantului, care poate solicita în mod rezonabil divulgarea de informații din partea pârâțului sau din partea terților.

(2) În situația menționată la alineatul (1), cumpărătorul indirect se consideră că a dovedit existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că:

- (a) pârâțul a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;
- (b) încălcarea legislației în materie de concurență a avut ca rezultat un suprapreț pentru cumpărătorul direct al pârâțului; și
- (c) a achiziționat bunurile sau serviciile care au făcut obiectul încălcării legislației în materie de concurență sau a achiziționat bunuri sau servicii rezultând din respectivele bunuri sau servicii ori conținând respectivele bunuri sau servicii.

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care pârâtul poate demonstra în mod credibil și convingător pentru instanță că supraprețul nu a fost transferat sau nu a fost transferat integral cumpărătorului indirect.

Articolul 15

Acțiuni în despăgubire introduse de reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare

(1) Pentru a se evita ca acțiunile în despăgubire din partea unor reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare să ducă la o răspundere multiplă sau la absența răspunderii autorului încălcării, statele membre se asigură că, în evaluarea îndeplinirii cerințelor privind sarcina probei rezultate din aplicarea articolelor 13 și 14, instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire sunt în măsură, prin mijloacele disponibile în temeiul legislației naționale sau a Uniunii, să ia în considerare în mod corespunzător oricare dintre următoarele:

- (a) acțiunile în despăgubire care sunt legate de aceeași încălcare a legislației în materie de concurență, dar sunt introduse de reclamanți de la alte niveluri ale lanțului de aprovizionare;
- (b) hotărârile pronunțate în acțiunile în despăgubire astfel cum sunt menționate la litera (a);
- (c) informațiile relevante care aparțin domeniului public și care rezultă din cazuri de asigurare a respectării legislației în materie de concurență la nivel public.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

Articolul 16

Orientări pentru instanțele naționale

Comisia emite orientări pentru instanțele naționale cu privire la modalitatea de estimare a cotei din suprapreț transferate cumpărătorului indirect.

CAPITOLUL V

CUANTIFICAREA PREJUDICIULUI

Articolul 17

Cuantificarea prejudiciului

(1) Statele membre se asigură că nici sarcina probei și nici standardul probatoriu necesare pentru cuantificarea prejudiciului nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri. Statele membre se asigură că instanțele naționale sunt abilitate, în conformitate cu procedurile naționale, pentru a estima cuantumul prejudiciului în cazul în care se constată că un reclamant a suferit un prejudiciu, dar cuantificarea exactă, pe baza elementelor de probă disponibile, a prejudiciului suferit este practic imposibilă sau excesiv de dificilă.

(2) Se presupune că încălcările sub forma unor carteli provoacă prejudicii. Autorul încălcării are dreptul de a răsturna o astfel de prezumție.

(3) Statele membre se asigură că, în cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, o autoritate națională în materie de concurență poate, la cererea unei instanțe naționale, să acorde asistență respectivei instanțe naționale în vederea determinării cuantumului despăgubirilor, dacă autoritatea națională în materie de concurență respectivă consideră adecvată această asistență.

CAPITOLUL VI

SOLUȚIONAREA CONSENSUALĂ A LITIGIILOR

Articolul 18

Efectul suspensiv al soluționării consensuale a litigiilor

(1) Statele membre se asigură că termenul de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire este suspendat pe durata procesului de soluționare consensuală a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție se aplică numai cu privire la părțile care sunt sau au fost implicate sau reprezentate în soluționarea consensuală a litigiului.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor legislației naționale în materie de arbitraj, statele membre se asigură că instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire își pot suspenda procedurile pentru maximum doi ani atunci când părțile din cadrul procedurilor respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului privind cererea vizată de acțiunea în despăgubire respectivă.

(3) O autoritate de concurență poate considera că despăgubirile plătite în urma unei tranzacții consensuale și înainte de decizia sa de aplicare a unei amenzi constituie un factor atenuant.

Articolul 19

Efectul tranzacțiilor consensuale asupra acțiunilor în despăgubire ulterioare

(1) Statele membre se asigură că, în urma unei tranzacții consensuale, cererea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către coautorul încălcării legislației în materie de concurență cu care a încheiat tranzacția.

(2) Partea restantă din cererea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția poate fi pretinsă numai coautorilor încălcării care nu au încheiat tranzacția. Coautorii încălcării care nu au încheiat tranzacția nu ar trebui să poată recupera o contribuție pentru partea restantă din cererea părții prejudiciate din partea coautorului încălcării care a încheiat tranzacția.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre se asigură că, în cazul în care coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție nu pot plăti despăgubirile care corespund părții restante a cererii din partea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția, partea prejudiciată care a încheiat tranzacția poate pretinde partea restantă din cerere coautorului încălcării care a încheiat tranzacția.

Derogarea menționată la primul paragraf poate fi exclusă în mod expres prin acordul de tranzacție consensuală.

(4) La determinarea cuantumului contribuției pe care un coautor al încălcării îl poate recupera de la oricare alt coautor al încălcării în conformitate cu partea de răspundere care revine fiecăruia pentru prejudiciul adus de încălcarea legislației în materie de concurență, instanțele naționale țin cont în mod corespunzător de orice despăgubiri plătite în temeiul unei tranzacții consensuale în care este implicat coautorul încălcării relevant.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Reexaminare

(1) Comisia reexaminează prezenta directivă și prezintă un raport în această privință Parlamentului European și Consiliului până la 27 decembrie 2020.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) include, printre altele, informații cu privire la toate aspectele următoare:

- (a) impactul posibil al constrângerilor financiare care decurg din plata amenzilor impuse de o autoritate în materie de concurență pentru o încălcare a legislației în materie de concurență asupra posibilității părților prejudiciate de a obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul cauzat de respectiva încălcare a legislației în materie de concurență;
- (b) măsura în care reclamanții care solicită despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență, astfel cum au fost stabilite printr-o decizie de constatare a unei încălcări adoptată de o autoritate în materie de concurență dintr-un stat membru, pot să demonstreze producerea unei astfel de încălcări a legislației în materie de concurență în fața instanței naționale a unui alt stat membru;
- (c) măsura în care despăgubirile pentru pierderea efectivă au depășit prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență sau suferit la orice nivel al lanțului de aprovizionare.

(3) Dacă este cazul, raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 21

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 27 decembrie 2016. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 22***Aplicarea în timp**

(1) Statele membre se asigură că măsurile naționale adoptate în temeiul articolului 21 în vederea asigurării conformității cu dispozițiile de drept material din prezenta directivă nu se aplică retroactiv.

(2) Statele membre se asigură că orice măsuri naționale adoptate în temeiul articolului 21, în afara celor menționate la alineatul (1), nu se aplică acțiunilor în despăgubire cu privire la care o instanță națională a fost sesizată înainte de 26 decembrie 2014.

*Articolul 23***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 24***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 26 noiembrie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
S. GOZI

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1290/2014 AL CONSILIULUI

din 4 decembrie 2014

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 960/2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 215,

având în vedere Decizia 2014/872/PESC a Consiliului din 4 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina și a Deciziei 2014/659/PESC de modificare a Deciziei 2014/512/PESC ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 31 iulie 2014, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 833/2014 ⁽²⁾ privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina.
- (2) La 8 septembrie 2014, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 960/2014 ⁽³⁾ de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014.
- (3) La 4 decembrie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/872/PESC.
- (4) Aceste măsuri intră sub incidența tratatului și, prin urmare, în special pentru a se asigura aplicarea lor uniformă în toate statele membre, este necesară o acțiune de reglementare la nivelul Uniunii, în urma adoptării Deciziei 2014/872/PESC.
- (5) Prin urmare, Regulamentele (UE) nr. 833/2014 și (UE) nr. 960/2014 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 833/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, autoritățile competente pot acorda o autorizație în cazul în care exportul vizează executarea unei obligații care decurge dintr-un contract încheiat înainte de 1 august 2014 sau din contracte accesorii necesare pentru executarea unui astfel de contract.”

⁽¹⁾ A se vedea pagina 59 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 229, 31.7.2014, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 960/2014 al Consiliului din 8 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 271, 12.9.2014, p. 3).

2. La articolul 2a, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Interdicțiile de la alineatele (1) și (2) nu aduc atingere executării contractelor încheiate înainte de 12 septembrie 2014 sau a contractelor accesorii necesare pentru executarea unor astfel de contracte, și nici furnizării de asistență necesară pentru întreținerea și siguranța capacităților existente în cadrul UE.”

3. La articolul 3, alineatele (1)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O autorizație prealabilă este necesară în cazul vânzării, furnizării, transferului sau exportului, în mod direct sau indirect, al produselor prevăzute în anexa II, indiferent dacă produsele respective provin sau nu din Uniune, către orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism din Rusia, inclusiv din zona sa economică exclusivă și de pe platforma sa continentală, sau din orice alt stat dacă produsele respective sunt destinate a fi utilizate în Rusia, inclusiv în zona sa economică exclusivă și pe platforma sa continentală.

(2) Pentru toate vânzările, furnizările, transferurile sau exporturile pentru care este necesară o autorizație în temeiul prezentului articol, autorizația respectivă se acordă de către autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit exportatorul și respectă normele detaliate prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 428/2009. Autorizația este valabilă în întreaga Uniune.

(3) În anexa II sunt incluse anumite produse adecvate următoarelor categorii de proiecte de explorare și extracție desfășurate în Rusia, inclusiv în zona sa economică exclusivă și pe platforma sa continentală:

(a) explorarea și extracția petrolului în ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri;

(b) explorarea și extracția petrolului în zona offshore de la nord de Cercul Arctic; sau

(c) proiecte cu potențial de extracție a petrolului prin fracturare hidraulică din surse situate în formațiuni de șist; cu excepția explorării și extracției din formațiunile de șist pentru localizarea altor zăcăminte decât cele de șist sau pentru extracția petrolului din respectivele zăcăminte.

(4) Exportatorii furnizează autorităților competente toate informațiile relevante necesare atunci când solicită o autorizație de export.

(5) Autoritățile competente nu acordă nicio autorizație pentru vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul produselor prevăzute în anexa II în cazul în care au motive întemeiate să considere că vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul produselor respective are ca destinație oricare dintre categoriile de proiecte de explorare și extracție menționate la alineatul (3).

Cu toate acestea, autoritățile competente pot acorda o autorizație în cazul în care vânzarea, transferul sau exportul vizează executarea unei obligații care decurge dintr-un contract încheiat înainte de 1 august 2014 sau din contracte accesorii necesare pentru executarea unui astfel de contract.

De asemenea, autoritățile competente pot să acorde o autorizație în cazul în care vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul produselor este necesar pentru prevenirea sau reducerea urgentă a efectelor unui eveniment care ar putea avea un impact grav și semnificativ asupra sănătății și siguranței umane sau asupra mediului. În cazuri urgente, justificate în mod corespunzător, vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul se poate efectua fără o autorizație prealabilă, cu condiția ca exportatorul să notifice autoritatea competentă în termen de cinci zile lucrătoare de la data la care a avut loc vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul, furnizându-i acesteia informații detaliate referitoare la justificarea relevantă a vânzării, furnizării, transferului sau exportului fără autorizație prealabilă.”

4. La articolul 3a, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Se interzice furnizarea, în mod direct sau indirect, de servicii asociate necesare pentru următoarele categorii de proiecte de explorare și extracție din Rusia, inclusiv din zona sa economică exclusivă și de pe platforma sa continentală:

(a) explorarea și extracția petrolului în ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri;

- (b) explorarea și extracția petrolului în zona offshore de la nord de Cercul Arctic; sau
- (c) proiectele cu potențial de extracție a petrolului prin fracturare hidrolică din surse situate în formațiuni de șist; cu excepția explorării și extracției din formațiunile de șist pentru localizarea altor zăcăminte decât cele de șist sau pentru extracția petrolului din respectivele zăcăminte.

În sensul prezentului alineat, «servicii asociate» înseamnă:

- (i) forare;
- (ii) încercarea puțurilor;
- (iii) servicii de exploatare forestieră și de finisare;
- (iv) furnizarea de ambarcațiuni specializate.

(2) Interdicțiile de la alineatul (1) nu aduc atingere executării unei obligații care decurge dintr-un contract sau un acord-cadru încheiat înainte de 12 septembrie 2014 sau din contractele accesorii necesare pentru executarea unui astfel de contract.

(3) Interdicțiile de la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care serviciile în cauză sunt necesare pentru prevenirea sau reducerea urgentă a efectelor unui eveniment care ar putea avea un impact grav și semnificativ asupra sănătății și siguranței umane sau asupra mediului.

Furnizorul de servicii informează autoritatea competentă în termen de cinci zile lucrătoare cu privire la orice activitate desfășurată în temeiul prezentului alineat, furnizându-i acesteia informații detaliate referitoare la justificarea relevantă a vânzării, furnizării, transferului sau exportului.”

5. La articolul 4, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Interdicțiile de la alineatul (1) nu aduc atingere executării contractelor încheiate înainte de 1 august 2014 sau a contractelor accesorii necesare pentru executarea unor astfel de contracte și nici furnizării de asistență necesară pentru întreținerea și siguranța capacităților existente în cadrul UE.

(3) Furnizarea următoarelor face obiectul unei autorizații acordate de autoritatea competentă în cauză:

- (a) asistență tehnică sau servicii de intermediere în legătură cu produsele prevăzute în anexa II și cu furnizarea, fabricarea, întreținerea și utilizarea produselor respective, în mod direct sau indirect, către orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism din Rusia, inclusiv din zona sa economică exclusivă și de pe platforma sa continentală sau, în cazul în care o astfel de asistență privește produse destinate a fi utilizate în Rusia, inclusiv în zona sa economică exclusivă și pe platforma sa continentală, către orice persoană, entitate sau organism din orice alt stat;
- (b) finanțare sau asistență financiară în legătură cu produsele menționate în anexa II, incluzând în special subvențiile, împrumuturile și asigurarea creditelor la export, pentru orice vânzare, furnizare, transfer sau export al produselor respective sau pentru orice furnizare de asistență tehnică aferentă acestora, în mod direct sau indirect, către orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism din Rusia, inclusiv din zona sa economică exclusivă și de pe platforma sa continentală, sau, în cazul în care asistența respectivă vizează produse destinate a fi utilizate în Rusia, inclusiv în zona sa economică exclusivă și pe platforma sa continentală, către orice persoană, entitate sau organism din orice alt stat.

În cazurile urgente justificate în mod corespunzător menționate la articolul 3 alineatul (5), furnizarea de servicii menționate la prezentul alineat se poate efectua fără o autorizație prealabilă, cu condiția ca furnizorul să notifice autoritatea competentă în termen de cinci zile lucrătoare de la furnizarea serviciilor.”

6. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Se interzice oricărei persoane juridice, entități sau organism menționat la alineatul (1) sau (2) încheierea sau participarea, în mod direct sau indirect, la orice acord de obținere a unor noi împrumuturi sau credite cu o scadență de peste 30 de zile, după 12 septembrie 2014.

Interdicția nu se aplică:

- (a) împrumuturilor sau creditelor care au un obiectiv specific și documentat de furnizare de finanțare pentru importuri sau exporturi neinterzise de bunuri și servicii nefinanciare între Uniune și Rusia sau între Uniune și orice alt stat, inclusiv cheltuielilor aferente bunurilor și serviciilor dintr-o țară terță care sunt necesare pentru executarea contractului de export sau de import; sau
- (b) împrumuturilor care au un obiectiv specific și documentat de furnizare de fonduri de urgență pentru a îndeplini criteriile de solvabilitate și lichiditate pentru persoane juridice stabilite în Uniune ale căror drepturi de proprietate sunt deținute în proporție de peste 50 % de către orice entitate menționată în anexa III.”

7. La articolul 5, se adaugă următorul alineat:

„(4) Interdicția de la alineatul (3) nu se aplică tragerilor sau plăților efectuate în temeiul unui contract încheiat înainte de 12 septembrie 2014, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) toți termenii și toate condițiile referitoare la tragerile sau plățile respective:
 - (i) au fost convenite înainte de 12 septembrie 2014; și
 - (ii) nu au fost modificate la sau după această dată; și
- (b) înainte de 12 septembrie 2014 a fost stabilită o dată a scadenței contractuale pentru rambursarea integrală a tuturor fondurilor puse la dispoziție și pentru încetarea tuturor angajamentelor, drepturilor și obligațiilor prevăzute în contract.

Termenii și condițiile referitoare la tragerile și plățile menționate la litera (a) includ dispoziții referitoare la durata perioadei de rambursare pentru fiecare tragere sau plată, rata dobânzii aplicate sau metoda de calculare a ratei dobânzii, precum și cuantumul maxim.”

8. Anexa II se modifică după cum urmează:

- (a) În titlu, trimiterea „Lista tehnologiilor menționate la articolul 3” se înlocuiește cu „Lista produselor menționate la articolul 3”.
- (b) Rubricile pentru codurile NC 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 se înlocuiesc cu următorul text:

„ex 8413 50	Pompe volumetrice alternative pentru lichide, mecanice, cu un debit maxim de peste 18 m ³ /oră și o presiune maximă de ieșire de peste 40 de bari, concepute special pentru pomparea noroiului de foraj și/sau a cimentului în puțurile de petrol.
ex 8413 60	Pompe volumetrice rotative pentru lichide, mecanice, cu un debit maxim de peste 18 m ³ /oră și o presiune maximă de ieșire de peste 40 de bari, concepute special pentru pomparea noroiului de foraj și/sau a cimentului în puțurile de petrol.
ex 8431 39 00	Părți care pot fi recunoscute ca fiind destinate numai sau în principal mașinilor sau aparatelor utilizate pe platformele petroliere de la poziția 8428
ex 8431 43 00	Părți care pot fi recunoscute ca fiind destinate numai sau în principal mașinilor sau aparatelor utilizate pe platformele petroliere de la sub-pozițiile 8430 41, sau 8430 49
ex 8431 49	Părți care pot fi recunoscute ca fiind destinate numai sau în principal mașinilor sau aparatelor utilizate pe platformele petroliere de la pozițiile 8426, 8429 și 8430”

9. Anexa IV se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Considerentul 6 la Regulamentul (UE) nr. 960/2014 se înlocuiește cu următorul text:

- „(6) Pentru a pune presiune asupra guvernului Rusiei, este adecvat, de asemenea, să se aplice restricții suplimentare în ceea ce privește accesul pe piața de capital pentru anumite instituții financiare, cu excepția instituțiilor stabilite în Rusia care au statut internațional și care au fost instituite în temeiul unor acorduri interguvernamentale cu Rusia în calitate de acționar, restricții asupra persoanelor juridice, entităților sau organismelor stabilite în Rusia care își desfășoară activitatea în sectorul apărării, cu excepția celor active în principal în industria spațială și în industria energetică nucleară și restricții asupra persoanelor juridice, entităților sau organismelor cu sediul în Rusia ale căror activități principale sunt legate de vânzarea sau transportul de țiței sau produse petroliere. Serviciile financiare, altele decât cele menționate la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 833/2014, cum ar fi serviciile de depozit, serviciile de plată, serviciile de asigurări, împrumuturile de la instituțiile menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2) din regulamentul respectiv și instrumentele derivate utilizate în scopul acoperirii riscurilor pe piața energiei, nu fac obiectul acestor restricții.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
S. GOZI

ANEXĂ

„ANEXA IV

Lista persoanelor fizice sau juridice, a entităților sau a organismelor menționate la articolul 2a

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
OAO JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Tehnologii Maschinostrojenija
OAO Wysokototschnye Kompleksi
OAO Almaz Antey
OAO NPO Bazalt”

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1291/2014 AL COMISIEI**din 16 iulie 2014****privind condițiile de clasificare, fără testare, a panourilor pe bază de lemn conforme cu standardul EN 13986 și a lambriurilor și placărilor din lemn masiv conforme cu standardul EN 14915 în ceea ce privește capacitatea de protecție împotriva incendiilor, atunci când sunt utilizate pentru îmbrăcarea pereților și a plafoanelor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 27 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2000/367/CE a Comisiei ⁽²⁾, a fost adoptat un sistem de clasificare a performanțelor în ceea ce privește rezistența la foc a produselor pentru construcții, lucrărilor de construcție sau părților acestora. Panourile pe bază de lemn acoperite de standardul armonizat EN 13986, precum și lambriurile și placările din lemn masiv acoperite de standardul armonizat EN 14915 se numără printre produsele pentru construcții cărora li se aplică respectiva decizie.
- (2) Testele au evidențiat că aceste produse au o performanță stabilă și previzibilă în ceea ce privește capacitatea de protecție împotriva incendiilor atunci când sunt utilizate pentru îmbrăcarea pereților și plafoanelor, cu condiția ca produsele să îndeplinească anumite condiții privind densitatea lemnului și grosimea panourilor, lambriurilor și placărilor.
- (3) Prin urmare, dacă respectivele condiții sunt îndeplinite, panourile pe bază de lemn acoperite de standardul armonizat EN 13986, precum și lambriurile și placările din lemn masiv acoperite de standardul armonizat EN 14915 ar trebui considerate ca satisfăcând clasele de performanță pentru capacitatea de protecție împotriva incendiilor stabilite în Decizia 2000/367/CE, fără a mai fi nevoie de teste suplimentare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Panourile pe bază de lemn acoperite de standardul armonizat EN 13986 și lambriurile și placările din lemn masiv acoperite de standardul armonizat EN 14915 care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexă sunt considerate ca satisfăcând clasele de performanță indicate în anexă, fără testare, atunci când acestea sunt utilizate pentru îmbrăcarea pereților și a plafoanelor.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 iulie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

⁽²⁾ Decizia 2000/367/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de punere în aplicare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului referitor la clasificarea performanțelor de rezistență la foc a produselor pentru construcții, lucrărilor de construcție sau părților acestora (JO L 133, 6.6.2000, p. 26).

ANEXĂ

Produs ⁽¹⁾	Standard EN pentru produs	Descrierea produsului ⁽²⁾	Densitatea medie minimă (kg/m ³)	Grosimea minimă (mm)	Clasa K ⁽³⁾
Plăci dure din fibră	EN 13986	Cu și fără lambă și uluc ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Plăci OSB	EN 13986	Cu și fără lambă și uluc ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Plăci aglomerate	EN 13986	Cu lambă și uluc ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽²⁾
Plăci aglomerate	EN 13986	Cu și fără lambă și uluc ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Placaj	EN 13986	Cu și fără lambă și uluc ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Panouri din lemn masiv	EN 13986	Cu și fără lambă și uluc ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Plăci aglomerate	EN 13986	Cu lambă și uluc ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
Plăci OSB	EN 13986	Cu lambă și uluc ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Placaj	EN 13986	Cu lambă și uluc ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Panouri din lemn masiv	EN 13986	Cu lambă și uluc ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Panouri din lemn masiv	EN 13986	Cu lambă și uluc ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Lambriuri și placări din lemn masiv	EN 14915	Cu lambă și uluc ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Lambriuri și placări din lemn masiv	EN 14915	Cu lambă și uluc ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Lambriuri și placări din lemn masiv	EN 14915	Cu lambă și uluc ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Montate direct pe orice substrat fără spațiu gol.

⁽²⁾ Îmbinări cu margini rectangulare sau profil cu lambă și uluc având aceeași grosime ca produsul și fără spații.

⁽³⁾ Clasa prevăzută în Decizia 2000/367/CE.

⁽⁴⁾ K₁ 10 pentru substraturi ≥ 300 kg/m³.

⁽⁵⁾ Lungimea cuielor de minimum 40 mm și distanța dintre acestea de maximum 100 mm.

⁽⁶⁾ Lungimea șuruburilor de minimum 30 mm și distanța dintre acestea de maximum 200 mm.

⁽⁷⁾ Lungimea șuruburilor de minimum 30 mm și distanța dintre acestea de maximum 150 mm.

⁽⁸⁾ Lungimea șuruburilor de minimum 50 mm și distanța dintre acestea de maximum 200 mm.

⁽⁹⁾ Lungimea șuruburilor de minimum 75 mm și distanța dintre acestea de maximum 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Lungimea cuielor de minimum 60 mm și distanța dintre acestea de maximum 600 mm.

⁽¹¹⁾ Lungimea cuielor de minimum 50 mm (în fiecare strat) și distanța dintre acestea de maximum 600 mm.

⁽¹²⁾ Cele două straturi sunt montate cu direcția longitudinală a straturilor reciproc perpendiculară.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1292/2014 AL COMISIEI**din 17 iulie 2014****privind condițiile de clasificare, fără testare, a anumitor pardoseli din lemn neacoperite conforme cu standardul EN 14342, în ceea ce privește comportamentul la foc al acestora****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 27 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2000/147/CE a Comisiei ⁽²⁾, a fost adoptat un sistem de clasificare a performanței produselor pentru construcții în ceea ce privește comportamentul la foc al acestora. Pardoselile din lemn se numără printre produsele pentru construcții cărora li se aplică respectiva decizie.
- (2) Testele au demonstrat că pardoselile din lemn reglementate de standardul armonizat EN 14342 au performanțe stabile și previzibile în ceea ce privește comportamentul la foc, atunci când îndeplinesc anumite condiții privind densitatea lemnului, grosimea pardoselii și utilizarea finală a produsului.
- (3) Prin urmare, dacă respectivele condiții sunt îndeplinite, pardoselile din lemn reglementate de standardul armonizat EN 14342 ar trebui considerate ca satisfăcând clasele de performanță privind comportamentul la foc stabilite în Decizia 2000/147/CE fără a mai fi nevoie de teste suplimentare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pardoselile din lemn reglementate de standardul armonizat EN 14342 care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexă sunt considerate ca satisfăcând clasele de performanță indicate în anexă, fără a mai fi necesare testări.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 iulie 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 5.⁽²⁾ Decizia 2000/147/CE a Comisiei din 8 februarie 2000 de punere în aplicare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului referitor la clasificarea comportării la foc a materialelor de construcții (JO L 50, 23.2.2000, p. 14).

ANEXĂ

Produs ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Descrierea produsului ⁽⁴⁾	Densitatea medie minimă ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Grosimea totală minimă (mm)	Condiție de utilizare finală	Clasa pentru pardoseli ⁽³⁾
Pardoseli din lemn	Pardoseli din lemn masiv de pin sau molid	Pin: 480 Molid: 400	14	Fără spațiu gol dedesubt	D _{fl} -s1
Pardoseli din lemn	Pardoseli din lemn masiv de fag, stejar, pin sau molid	Fag: 700 Stejar: 700 Pin: 430 Molid: 400	20	Cu sau fără spațiu gol dedesubt	D _{fl} -s1
Parchet din lemn	Parchet din lemn masiv (un strat) de nuc	650	8	Lipit de substrat ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Parchet din lemn	Parchet masiv (un strat) de stejar, arțar sau frasin	Frasin: 650 Arțar: 650 Stejar: 720	8	Lipit de substrat ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Parchet din lemn	Parchet multistratificat cu strat superior din stejar, de cel puțin 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Fără spațiu gol dedesubt	D _{fl} -s1
Pardoseli și parchet din lemn	Pardoseli și parchet din lemn masiv nespecificate mai sus	400	6	Toate	E _{fl}

⁽¹⁾ Montate în conformitate cu EN ISO 9239-1, pe un substrat care corespunde cel puțin clasei D-s2, d0 cu o densitate minimă de 400 kg/m³ sau cu un spațiu gol (înălțime minimă de 30 mm) dedesubt.

⁽²⁾ Poate fi inclus un strat intermediar care să corespundă cel puțin clasei E_{fl}, cu o grosime maximă de 3 mm și o densitate minimă de 280 kg/m³.

⁽³⁾ Clasă prevăzută în tabelul 2 din anexa la Decizia 2000/147/CE.

⁽⁴⁾ Fără acoperiri ale suprafeței.

⁽⁵⁾ Condiționat în conformitate cu EN 13238 (50 % RH, 23 °C).

⁽⁶⁾ Substrat care corespunde cel puțin clasei D-s2, d0.

⁽⁷⁾ Se aplică, de asemenea, treptelor de scări.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1293/2014 AL COMISIEI**din 17 iulie 2014**

privind condițiile de clasificare, fără testare, a plaselor și profilelor metalice pentru lucrări interioare de tencuire reglementate de standardul armonizat EN 13658-1, a plaselor și profilelor metalice pentru tencuiri exterioare reglementate de standardul armonizat EN 13658-2, precum și a profilelor metalice și a profilelor fasonate reglementate de standardul armonizat EN 14353 în ceea ce privește comportamentul la foc al acestora

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 27 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2000/147/CE a Comisiei ⁽²⁾, a fost adoptat un sistem de clasificare a performanței produselor pentru construcții, în ceea ce privește comportamentul la foc al acestora. Plasele și profilele metalice pentru lucrări interioare de tencuire reglementate de standardul armonizat EN 13658-1, plasele și profilele metalice pentru tencuiri exterioare reglementate de standardul armonizat EN 13658-2, precum și profilele metalice și profilele fasonate reglementate de standardul armonizat EN 14353, toate prezentând o suprafață expusă care conține materii organice, se numără printre produsele pentru construcții cărora li se aplică respectiva decizie.
- (2) Aceste produse s-au dovedit a avea performanțe stabile și previzibile în ceea ce privește comportamentul la foc atunci când sunt utilizate împreună cu panouri de gips-carton pentru a forma colțuri de perete, deoarece numai o parte neglijabilă a suprafeței lor riscă să fie expusă la foc.
- (3) Plasele și profilele metalice pentru lucrări interioare de tencuire reglementate de standardul armonizat EN 13658-1, plasele și profilele metalice pentru tencuiri exterioare reglementate de standardul armonizat EN 13658-2, precum și profilele metalice și profilele fasonate reglementate de standardul armonizat EN 14353, toate prezentând o suprafață expusă care conține materii organice, ar trebui prin urmare considerate ca satisfăcând clasa E de performanță în ceea ce privește comportamentul la foc fără a mai fi necesară efectuarea de teste,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Plasele și profilele metalice pentru lucrări interioare de tencuire reglementate de standardul armonizat EN 13658-1, plasele și profilele metalice pentru tencuiri exterioare reglementate de standardul armonizat EN 13658-2, precum și profilele metalice și profilele fasonate reglementate de standardul armonizat EN 14353 sunt considerate ca satisfăcând clasa E stabilită în tabelul 1 din anexa la Decizia 2000/147/CE fără a mai fi necesare testări dacă prezintă o suprafață expusă care conține materii organice.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 iulie 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 5.⁽²⁾ Decizia 2000/147/CE a Comisiei din 8 februarie 2000 de punere în aplicare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului referitor la clasificarea comportării la foc a materialelor de construcții (JO L 50, 23.2.2000, p. 14).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1294/2014 AL COMISIEI**din 4 decembrie 2014****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1238/95 în ceea ce privește nivelul taxei de cerere și cel al taxei de examinare datorate Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante ⁽¹⁾, în special articolul 113,

după consultarea consiliului de administrație al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante,

întrucât:

- (1) Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1238/95 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește dispoziții privind nivelul taxei de cerere datorate Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (denumit în continuare „oficiul”) pentru prelucrarea cererilor de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante.
- (2) Pe baza experienței dobândite de către oficiu cu privire la costurile legate de prelucrarea cererilor de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante care nu sunt valabile, este oportună reducerea cuantumului taxei de cerere reținute de oficiu.
- (3) Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1238/95 și anexa I la acesta stabilesc nivelul taxelor aferente organizării și executării examenului tehnic al unei varietăți pentru care a fost depusă o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante („taxa de examinare”) care trebuie plătite oficiului.
- (4) În ceea ce privește examinarea tehnică a soiurilor pentru care trebuie utilizat în mod repetat material ce prezintă compuși specifici, experiența a demonstrat că, pentru această examinare, costul poate varia foarte mult de la un caz la altul. Taxa de examinare tehnică ar trebui să acopere costurile pentru examinarea tehnică a soiului și pentru fiecare compus specific al soiului. Prin urmare, nu ar trebui stabilită nicio sumă maximă pentru taxa de examinare tehnică în astfel de cazuri.
- (5) Experiența acumulată în ceea ce privește examinarea tehnică mai arată că suma totală a taxelor de examinare percepute de oficiu nu acoperă suma totală a taxelor pe care oficiul trebuie să le plătească oficiilor de examinare. Taxele încasate de oficiu ar trebui însă să acopere, în principiu, taxele achitate de acesta. Taxele stabilite în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1238/95 ar trebui, prin urmare, majorate. În același timp, grupuri de costuri menționate în anexa în cauză ar trebuie simplificate.
- (6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1238/95 ar trebui modificat în consecință.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru protecția comunitară a soiurilor de plante,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1238/95 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care se primește taxa de cerere, dar cererea nu este validă în sensul articolului 50 din regulamentul de bază, oficiul va preleva 200 EUR din taxa de cerere și va rambursa suma rămasă în momentul notificării solicitantului cu privire la lacunele constatate în cerere.”

⁽¹⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1238/95 al Comisiei din 31 mai 1995 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului în ceea ce privește taxele datorate Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (JO L 121, 1.6.1995, p. 31).

2. La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Taxele stabilite în anexa I, aferente organizării și executării examenului tehnic al unei varietăți pentru care a fost depusă o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante (taxa de examinare), se plătesc pentru fiecare perioadă de cultură începută. În cazul soiurilor pentru care trebuie utilizat în mod repetat material ce prezintă compuși specifici, taxa de examinare stabilită în anexa I trebuie plătită pentru această varietate și pentru fiecare compus pentru care nu există o descriere oficială și care trebuie să fie examinat.”

3. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1238/95 se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA I

Taxele pentru examinările tehnice, conform dispozițiilor articolului 8

Taxa corespunzătoare examinării tehnice a unui soi, în conformitate cu articolul 8, va fi determinată în funcție de tabelul următor:

(în EUR)

	Grup de costuri	Taxă
Grupul agricol		
1	Cartof	1 960
2	Rapiță	1 860
3	Graminee	2 210
4	Alte specii agricole	1 430
Grupul fructelor		
5	Măr	3 210
6	Căpșun	2 740
7	Alte specii de fructe	2 550
Grupul plantelor ornamentale		
8	Plante ornamentale cu colectare de referințe vii, testare în seră	2 140
9	Plante ornamentale cu colectare de referințe vii, testare în aer liber	1 960
10	Plante ornamentale fără colectare de referințe vii, testare în seră	1 770
11	Plante ornamentale fără colectare de referințe vii, testare în aer liber	1 570
12	Plante ornamentale, condiții fitosanitare speciale	3 040
Grupul legumelor		
13	Legume, testare în seră	2 150
14	Legume, testare în aer liber	1 960

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1295/2014 AL COMISIEI**din 4 decembrie 2014****de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele oficiale consolidate efectuate asupra importurilor de anumite produse de hrană pentru animale și alimentare de origine neanimală****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 669/2009 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește norme privind intensificarea controalelor oficiale care se efectuează asupra importurilor de hrană pentru animale și de produse alimentare de origine neanimală incluse în lista (denumită în continuare „lista”) din anexa sa I, în punctele de intrare în teritoriile menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
- (2) Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 669/2009 prevede că lista trebuie să fie revizuită periodic, cel puțin trimestrial, luând în considerare cel puțin sursele de informație menționate la articolul respectiv.
- (3) Apariția și relevanța unor recente incidente alimentare notificate prin Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje, constatările auditurilor efectuate în țări terțe de către Oficiul Alimentar și Veterinar, precum și rapoartele trimestriale privind transporturile de hrană pentru animale și de produse alimentare de origine neanimală transmise Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 669/2009 indică faptul că lista ar trebui modificată.
- (4) În particular, lista ar trebui modificată prin eliminarea rubricilor referitoare la produsele pentru care informațiile disponibile indică un grad în general satisfăcător de conformitate cu cerințele de siguranță relevante din legislația Uniunii și pentru care intensificarea controalelor oficiale nu mai este, în consecință, justificată. Prin urmare, rubricile din listă referitoare la portocalele din Egipt și la frunzele de coriandru, busuiocul și menta din Thailanda ar trebui, prin urmare, să fie eliminate.
- (5) În plus, lista ar trebui modificată în sensul creșterii frecvenței controalelor oficiale asupra produselor pentru care aceleași surse de informații indică un grad mai mare de neconformitate cu legislația relevantă a Uniunii, justificând astfel intensificarea controalelor oficiale. Prin urmare, rubricile din listă referitoare la mirodeniile uscate din India, la frunzele de betel din India și Thailanda și la frunzele de viță-de-vie din Turcia ar trebui, prin urmare, să fie modificate în consecință.
- (6) Pentru a se asigura coerența și claritatea, este adecvat să se înlocuiască anexa I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 cu textul anexei la prezentul regulament.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 669/2009 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 669/2009 se înlocuiește cu textul anexei la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 669/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele oficiale consolidate efectuate asupra importurilor de anumite produse de hrană pentru animale și alimentare de origine neanimală și de modificare a Deciziei 2006/504/CE (JO L 194, 25.7.2009, p. 11).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

„ANEXA I

Hrană pentru animale și produse alimentare de origine neanimală supuse unor controale oficiale intensificate în punctul de intrare desemnat

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare preconizată)	Cod NC ⁽¹⁾	Subdiviziune TARIC	Țară de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Struguri uscați (stafide) (Produse alimentare)	0806 20		Afganistan (AF)	Ochratoxina A	50
— Arahide, în coajă	— 1202 41 00		Brazilia (BR)	Aflatoxine	10
— Arahide, decojite	— 1202 42 00				
— Unt de arahide	— 2008 11 10				
— Arahide, altfel preparate sau conservate	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Hrană pentru animale și produse alimentare)					
— Fasole verde lungă (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Cambodgia (KH)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽²⁾	50
— Vinete	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Produse alimentare — legume proaspete, refrigerate sau congelate)					
Țelină chinezească (<i>Apium graveolens</i>) (Produse alimentare — plante aromatice proaspete sau refrigerate)	ex 0709 40 00	20	Cambodgia (KH)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽³⁾	50
Brassica oleracea (alte legume comestibile din familia Brassicaceae, «broccoli chinezesc») ⁽⁴⁾ (Produse alimentare — proaspete sau refrigerate)	ex 0704 90 90	40	China (CN)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽⁵⁾	50
Ceai, aromatizat sau nearomatizat (Produse alimentare)	0902		China (CN)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽⁶⁾	10

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare preconizată)	Cod NC ⁽¹⁾	Subdiviziune TARIC	Țară de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
— Vinete	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Republica Dominicană (DO)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽⁷⁾	10
— Pepene amar (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Produse alimentare — legume proaspete, refrigerate sau congelate)					
— Fasole verde lungă (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Republica Dominicană (DO)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽⁷⁾	20
— Ardei (dulce și altul decât ardeiul dulce) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Produse alimentare — legume proaspete, refrigerate sau congelate)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Căpșuni (proaspete) (Produse alimentare)	0810 10 00		Egipt (EG)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽⁸⁾	10
Ardei (dulce și altul decât ardeiul dulce) (<i>Capsicum</i> spp.)	0709 60 10; ex 0709 60 99;	20	Egipt (EG)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽⁹⁾	10
(Produse alimentare — proaspete, refrigerate sau congelate)	0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Frunze de betel (<i>Piper betle</i> L.) (Produse alimentare)	ex 1404 90 00	10	India (IN)	Salmonella ⁽¹⁰⁾	50
Semințe de susan (Produse alimentare — proaspete sau refrigerate)	1207 40 90		India (IN)	Salmonella ⁽¹⁰⁾	20
— <i>Capsicum annuum</i> , întreg	— 0904 21 10	10	India (IN)	Aflatoxine	20
— <i>Capsicum annuum</i> , zdrobit sau măcinat	— ex 0904 22 00				
— Fructe uscate din genul <i>Capsicum</i> , întregi, altele decât ardeiul dulce (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Nucșoară (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00				
(Produse alimentare — mirodenii uscate)					

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare preconizată)	Cod NC ⁽¹⁾	Subdiviziune TARIC	Țară de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Enzime, enzime preparate (Hrană pentru animale și produse alimentare)	3507		India (IN)	Cloramfenicol	50
— Nucșoară (<i>Myristica fragrans</i>) (Produse alimentare — mirodenii uscate)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonezia (ID)	Aflatoxine	20
— Mazăre cu păstaie (necurățată)	— ex 0708 10 00	40	Kenya (KE)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹¹⁾	10
— Fasole cu păstaie (necurățată) (Produse alimentare — proaspete sau refrigerate)	— ex 0708 20 00	40			
Mentă (Produse alimentare — plante aromatice proaspete sau refrigerate)	ex 1211 90 86	30	Maroc (MA)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹²⁾	10
Fasole uscată (Produse alimentare)	0713 39 00		Nigeria (NG)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹³⁾	50
Struguri de masă (Produse alimentare — proaspete)	0806 10 10		Peru (PE)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹⁴⁾	10
Semințe de pepene verde (<i>Egusi, Citrullus lanatus</i>) și produse derivate (Produse alimentare)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoxine	50
— Arahide, în coajă	— 1202 41 00		Sudan (SD)	Aflatoxine	50
— Arahide, decojite	— 1202 42 00				
— Unt de arahide	— 2008 11 10				
— Arahide, altfel preparate sau conservate	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Hrană pentru animale și produse alimentare)					

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare preconizată)	Cod NC ⁽¹⁾	Subdiviziune TARIC	Țară de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
Ardei (altul decât ardeiul dulce) (<i>Capsicum</i> spp.) (<i>Produse alimentare — proaspete sau refrigerate</i>)	ex 0709 60 99	20	Thailanda (TH)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹⁵⁾	10
Frunze de betel (<i>Piper betle</i> L.) (<i>Produse alimentare</i>)	ex 1404 90 00	10	Thailanda (TH)	Salmonella ⁽¹⁰⁾	50
— Fasole verde lungă (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Thailanda (TH)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹⁶⁾	20
— Vinete (<i>Produse alimentare — legume proaspete, refrigerate sau congelate</i>)	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
Caise uscate (<i>Produse alimentare</i>)	0813 10 00		Turcia (TR)	Sulfizi ⁽¹⁷⁾	10
— Ardei dulci (<i>Capsicum annuum</i>) (<i>Produse alimentare — legume proaspete, refrigerate sau congelate</i>)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turcia (TR)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹⁸⁾	10
Frunze de viță-de-vie (<i>Produse alimentare</i>)	ex 2008 99 99	11; 19	Turcia (TR)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽¹⁹⁾	20
Struguri uscați (stafide) (<i>Produse alimentare</i>)	0806 20		Uzbekistan (UZ)	Ochratoxina A	50
— Frunze de coriandru	— ex 0709 99 90	72	Vietnam (VN)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽²⁰⁾	20
— Busuioc (sfânt, dulce)	— ex 1211 90 86	20			
— Mentă	— ex 1211 90 86	30			
— Pătrunjel (<i>Produse alimentare — plante aromatice proaspete sau refrigerate</i>)	— ex 0709 99 90	40			

Hrană pentru animale și produse alimentare (utilizare preconizată)	Cod NC ⁽¹⁾	Subdiviziune TARIC	Țară de origine	Pericol	Frecvența controalelor fizice și ale identității (%)
— Pitahaya (fructul dracului)	— ex 0810 90 20	10	Vietnam (VN)	Reziduuri de pesticide analizate prin metode multireziduale bazate pe GC-MS și LC-MS sau prin metode monoreziduale ⁽²⁰⁾	20
— Bame	— ex 0709 99 90	20			
— Ardei (altul decât ardeiul dulce) (<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
<i>(Produse alimentare — proaspete sau refrigerate)</i>					

- ⁽¹⁾ În cazul în care numai anumite produse de la orice cod NC trebuie să fie examinate și nu există nicio subdiviziune specifică a codului respectiv, codul NC este marcat cu «ex».
- ⁽²⁾ În particular, reziduuri de: carbofuran (sumă de carbofuran și 3-hidroxi-carbofuran, exprimată în carbofuran), clorbufam, dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat).
- ⁽³⁾ În particular, reziduuri de: carbofuran (sumă de carbofuran și 3-hidroxi-carbofuran, exprimată în carbofuran), hexaconazol, fentoat, triadimefon și triadimenol (sumă de triadimefon și triadimenol).
- ⁽⁴⁾ Specii de *Brassica oleracea* L. convar. *Botrytis* (L) Alef var. *Italica* Plenck, cultivar alboglabra. Cunoscut, de asemenea, sub denumirile de «Kai Lan», «Gai Lan», «Gailan», «Kailan», «Chinese bare Jielan».
- ⁽⁵⁾ În particular, reziduuri de: clorfenapir, fipronil [sumă de fipronil și metabolitul sulfonă (MB46136), exprimată în fipronil], carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), acetamiprid, dimetomorf și propiconazol.
- ⁽⁶⁾ În particular, reziduuri de: buprofezin, imidacloprid, fenvalerat și esfenvalerat (sumă de izomeri RS și SR), profenofos, trifluralin, triazofos, triadimefon și triadimenol (sumă de triadimefon și triadimenol), cipermetrin [cipermetrin, inclusiv alte amestecuri ale izomerilor constituenți (sumă de izomeri)].
- ⁽⁷⁾ În particular, reziduuri de: amitraz (amitraz, inclusiv metabolizii care conțin fracțiunea 2,4-dimetilanilină exprimați în amitraz), acefat, aldicarb (sumă de aldicarb, sulfoxidul și sulfona acestuia, exprimată în aldicarb), carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), clorfenapir, clorpirifos, ditiocarbamați (ditiocarbamați exprimați în CS₂, inclusiv maneb, mancozeb, metiram, propineb, tiram și ziram), diafentiuron, diazinon, diclorvos, dicofol (sumă de izomeri p, p' și o,p'), dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), endosulfan (sumă de izomeri alfa și beta și endosulfan sulfat exprimată în endosulfan), fenamidon, imidacloprid, malation (sumă de malation și malaaxon, exprimată în malation), metamidofos, metiocarb (sumă de metiocarb și metiocarb-sulfoxid și sulfonă, exprimată în metiocarb), metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), monocrotofos, oxamil, profenofos, propiconazol, tiabendazol, tiacloprid.
- ⁽⁸⁾ În particular, reziduuri de: carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), ciflutrin [ciflutrin, inclusiv alte amestecuri ale izomerilor constituenți (sumă de izomeri)], ciprodinil, diazinon, dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), etion, fenitroton, fenpropatrin, fludioxonil, hexaflumuron, lambda-cihalotrin, metiocarb (sumă de metiocarb și metiocarb-sulfoxid și sulfonă, exprimată în metiocarb), metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), oxamil, fentoat, tiofanat-metil.
- ⁽⁹⁾ În particular, reziduuri de: carbofuran (sumă de carbofuran și 3-hidroxi-carbofuran, exprimată în carbofuran), clorpirifos, cipermetrin [cipermetrin, inclusiv alte amestecuri ale izomerilor constituenți (sumă de izomeri)], ciproconazol, dicofol (sumă de izomeri p, p' și o,p'), difenoconazol, dinotefuran, etion, flusilazol, folpet, procloraz (sumă de procloraz și metabolizii acestuia care conțin fracțiunea 2,4,6-triclorfenol, exprimată în procloraz), profenofos, propiconazol, tiofanat-metil și triforin.
- ⁽¹⁰⁾ Metoda de referință EN/ISO 6579 sau o metodă validată în raport cu aceasta, astfel cum se menționează la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).
- ⁽¹¹⁾ În particular, reziduuri de: dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), clorpirifos, acefat, metamidofos, metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), diafentiuron, indoxacarb ca sumă a izomerilor S și R.
- ⁽¹²⁾ În particular, reziduuri de: clorpirifos, cipermetrin [cipermetrin, inclusiv alte amestecuri ale izomerilor constituenți (sumă de izomeri)], dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), endosulfan (sumă de izomeri alfa și beta și endosulfan sulfat, exprimată în endosulfan), hexaconazol, paration-metil (sumă de paration-metil și paraoxon-metil, exprimată în paration-metil), metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), flutriafol, carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), flubendiamidă, miclobutanil, malation (sumă de malation și malaaxon, exprimată în malation).
- ⁽¹³⁾ În particular, reziduuri de diclorvos.
- ⁽¹⁴⁾ În particular, reziduuri de: diniconazol, etefon, metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil).
- ⁽¹⁵⁾ În particular, reziduuri de: carbofuran (sumă de carbofuran și 3-hidroxi-carbofuran, exprimată în carbofuran), metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), triazofos, malation (sumă de malation și malaaxon, exprimată în malation), profenofos, protiofos, etion, carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), triforin, procimidon, formetanat: sumă de formetanat și sărurile sale, exprimată în formetanat (clorhidrat).

- (16) În particular, reziduuri de: acefat, carbaril, carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), carbofuran (sumă de carbofuran și 3-hidroxi-carbofuran, exprimată în carbofuran), clorpirifos, clorpirifos-metil, dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), etion, malation (sumă de malation și malaoxon, exprimată în malation), metalaxil și metalaxil-M [metalaxil, inclusiv alte amestecuri de izomeri constituenți, inclusiv metalaxil-M (suma izomerilor)], metamidofos, metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), monocrotofos, profenofos, protiofos, quinalfos, triadimefon și triadimenol (sumă de triadimefon și triadimenol), triazofos, dicrotofos, EPN, triforin.
- (17) Metode de referință: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 sau ISO 5522:1981.
- (18) În particular, reziduuri de: metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), oxamil, carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), clofentezin, diafentiuron, dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), formetanat: sumă de formetanat și sărurile sale, exprimată în formetanat (clorhidrat), malation (sumă de malation și malaoxon, exprimată în malation), procimidon, tetradifon, tiofanat-metil.
- (19) În particular, reziduuri de: azoxistrobin, boscalid, clorpirifos, ditiocarbamați (ditiocarbamați exprimați în CS₂, inclusiv maneb, mancozeb, metiram, propineb, tiram și ziram), endosulfan (sumă de izomeri alfa și beta și endosulfan sulfat, exprimată în endosulfan), kresoxim-metil, lambda-cihalotrin, metalaxil și metalaxil-M [metalaxil, inclusiv alte amestecuri de izomeri constituenți, inclusiv metalaxil-M (suma izomerilor)], metoxifenoamid, metrafenonă, miclobutanil, penconazol, piraclostrobin, pirimetanil, triadimefon și triadimenol (sumă de triadimefon și triadimenol), trifloxistrobin.
- (20) În particular, reziduuri de: carbofuran (sumă de carbofuran și 3-hidroxi-carbofuran, exprimată în carbofuran), carbendazim și benomil (sumă de benomil și carbendazim, exprimată în carbendazim), clorpirifos, ditiocarbamați (ditiocarbamați exprimați în CS₂, inclusiv maneb, mancozeb, metiram, propineb, tiram și ziram), profenofos, permetrin (sumă de izomeri), hexaconazol, difenoconazol, propiconazol, fipronil [sumă de fipronil și metabolitul sulfonă (MB461 36), exprimată în fipronil], propargit, flusilazol, fentoat, cipermetrin [cipermetrin, inclusiv alte amestecuri ale izomerilor constituenți (sumă de izomeri)], metomil și tiodicarb (sumă de metomil și tiodicarb, exprimată în metomil), quinalfos, pencicuron, metidation, dimetoat (sumă de dimetoat și ometoat, exprimată în dimetoat), fenbuconazol.”.
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1296/2014 AL COMISIEI**din 4 decembrie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DIRECTIVE

DIRECTIVA DE PUNERE ÎN APLICARE 2014/105/UE A COMISIEI

din 4 decembrie 2014

de modificare a Directivelor 2003/90/CE și 2003/91/CE de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului și, respectiv, a articolului 7 din Directiva 2002/55/CE a Consiliului în ceea ce privește caracteristicile minime de analizat și condițiile minime de verificare a anumitor soiuri de specii de plante agricole și specii de legume

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume ⁽²⁾, în special articolul 7 alineatul (2) literele (a) și (b),

întrucât:

- (1) Directivele 2003/90/CE ⁽³⁾ și 2003/91/CE ⁽⁴⁾ ale Comisiei au fost adoptate pentru a se asigura că soiurile incluse de statele membre în cataloagele naționale sunt conforme cu orientările stabilite de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) în ceea ce privește caracteristicile minime de analizat în cadrul verificării diferitelor specii și condițiile minime pentru verificarea soiurilor, în măsura în care au fost stabilite astfel de orientări. În privința altor soiuri, directivele menționate prevăd că trebuie aplicate orientările Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV).
- (2) De atunci, OCSP și UPOV au stabilit noi orientări și le-au actualizat pe cele existente.
- (3) Prin urmare, Directivele 2003/90/CE și 2003/91/CE ar trebui modificate în consecință.
- (4) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire agricol, horticol și forestier,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexele I și II la Directiva 2003/90/CE se înlocuiesc cu textele din partea A a anexei la prezenta directivă.

Articolul 2

Anexele la Directiva 2003/91/CE se înlocuiesc cu textele din partea B a anexei la prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

⁽³⁾ Directiva 2003/90/CE a Comisiei din 6 octombrie 2003 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului în ceea ce privește caracteristicile minime de analizat și condițiile minime de verificare a anumitor soiuri de specii de plante agricole (JO L 254, 8.10.2003, p. 7).

⁽⁴⁾ Directiva 2003/91/CE a Comisiei din 6 octombrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a dispozițiilor articolului 7 din Directiva 2002/55/CE a Consiliului privind numărul minim de caracteristici care trebuie examinate și condițiile minime necesare pentru examinarea anumitor soiuri de legume (JO L 254, 8.10.2003, p. 11).

Articolul 3

Pentru verificările începute înainte de 1 ianuarie 2016, statele membre pot aplica prevederile Directivelor 2003/90/CE și 2003/91/CE din versiunea aplicabilă înainte de modificarea acestora prin prezenta directivă.

Articolul 4

Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2015 cel târziu actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică Comisiei textul acestor acte.

Ele aplică aceste dispoziții începând cu 1 ianuarie 2016.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

PARTEA A

„ANEXA I

Lista speciilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (a) care trebuie să respecte protocoalele de testare OCSP

Denumire științifică	Denumire comună	Protocol OCSP
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Păiușul oilor, cu frunze mici	TP 67/1 din 23.6.2011
<i>Festuca ovina</i> L.	Păiușul oilor	TP 67/1 din 23.6.2011
<i>Festuca rubra</i> L.	Păiuș roșu	TP 67/1 din 23.6.2011
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Păiuș tare	TP 67/1 din 23.6.2011
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Raigras italian	TP 4/1 din 23.6.2011
<i>Lolium perenne</i> L.	Raigras peren	TP 4/1 din 23.6.2011
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Raigras hibrid	TP 4/1 din 23.6.2011
<i>Pisum sativum</i> L.	Mazăre furajeră	TP 7/2 din 11.3.2010
<i>Brassica napus</i> L.	Colză (rapiță)	TP 36/2 din 16.11.2011
<i>Cannabis sativa</i> L.	Câneapă	TP 276/1 din 28.11.2012
<i>Helianthus annuus</i> L.	Floarea-soarelui	TP 81/1 din 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	In textil/in oleaginos	TP 57/2 din 19.3.2014
<i>Avena nuda</i> L.	Ovăz nud mic, ovăz Hulless	TP 20/1 din 6.11.2003
<i>Avena sativa</i> L. (include <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Ovăz și ovăz roșu	TP 20/1 din 6.11.2003
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Orz	TP 19/3 din 21.3.2012
<i>Oryza sativa</i> L.	Orez	TP 16/2 din 21.3.2012
<i>Secale cereale</i> L.	Secară	TP 58/1 din 31.10.2002
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hibridi rezultați din încrucișarea unei specii din genul <i>Triticum</i> cu o specie din genul <i>Secale</i>	TP 121/2 rev. 1 din 16.2.2011
<i>Triticum aestivum</i> L.	Grâu	TP 3/4 rev. 2 din 16.2.2011
<i>Triticum durum</i> Desf.	Grâu dur	TP 120/3 din 19.3.2014
<i>Zea mays</i> L.	Porumb	TP 2/3 din 11.3.2010
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Cartof	TP 23/2 din 1.12.2005

Textul acestor protocoale este disponibil pe site-ul web al OCSP (www.cpvo.europa.eu).

ANEXA II

Lista speciilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (b) care trebuie să respecte orientările UPOV privind testarea

Denumire științifică	Denumire comună	Orientare UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Sfeclă furajeră	TG/150/3 din 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	Bucățel	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Bucățel mare	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Bucățel cu stoloni	TG/30/6 din 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Bucățel comun	TG/30/6 din 12.10.1990

Denumire științifică	Denumire comună	Orientare UPOV
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Iarbă bromică laxativă	TG/180/3 din 4.4.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Iarbă bromică sitchensis (obsigă)	TG/180/3 din 4.4.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Golomăț	TG/31/8 din 17.4.2002
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Păiuș înalt	TG/39/8 din 17.4.2002
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Păiuș de pășune	TG/39/8 din 17.4.2002
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hibridi rezultați din încrucișarea unei specii din genul <i>Festuca</i> cu o specie din genul <i>Lolium</i>	TG/243/1 din 9.4.2008
<i>Phleum nodosum</i> L.	Timoftică noduroasă	TG/34/6 din 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	Timoftică	TG/34/6 din 7.11.1984
<i>Poa pratensis</i> L.	Firuță	TG/33/7 din 9.4.2014
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Ghizdei	TG/193/1 din 9.4.2008
<i>Lupinus albus</i> L.	Lupin alb	TG/66/4 din 31.3.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Lupin albastru	TG/66/4 din 31.3.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	Lupin galben	TG/66/4 din 31.3.2004
<i>Medicago sativa</i> L.	Lucernă	TG/6/5 din 6.4.2005
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Lucernă de nisip	TG/6/5 din 6.4.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	Trifoi roșu	TG/5/7 din 4.4.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	Trifoi alb	TG/38/7 din 9.4.2003
<i>Vicia faba</i> L.	Bob	TG/8/6 din 17.4.2002
<i>Vicia sativa</i> L.	Măzărache comună	TG/32/7 din 20.3.2013
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Nap	TG/89/6rev. din 4.4.2001 + 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Ridiche furajeră	TG/178/3 din 4.4.2001
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Arahidă	TG/93/4 din 9.4.2014
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Rapiță sălbatică	TG/185/3 din 17.4.2002
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Șofrănel	TG/134/3 din 12.10.1990
<i>Gossypium</i> spp.	Bumbac	TG/88/6 din 4.4.2001
<i>Papaver somniferum</i> L.	Mac	TG/166/4 din 9.4.2014
<i>Sinapis alba</i> L.	Muștar alb	TG/179/3 din 4.4.2001
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Soia	TG/80/6 din 1.4.1998
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Sorg	TG/122/3 din 6.10.1989

Textul acestor orientări este disponibil pe site-ul web al UPOV (www.upov.int).

PARTEA B

„ANEXA I

Lista speciilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (a) care trebuie să respecte protocoalele de testare OCSP

Denumire științifică	Denumire comună	Protocol OCSP
<i>Allium cepa</i> L (grupul Cepa)	Ceapă și ceapă eșalotă tip «banană»	TP 46/2 din 1.4.2009
<i>Allium cepa</i> L. (grupul Aggregatum)	Ceapă eșalotă	TP 46/2 din 1.4.2009
<i>Allium fistulosum</i> L.	Ceapă de stufat	TP 161/1 din 11.3.2010

Denumire științifică	Denumire comună	Protocol OCSP
<i>Allium porrum</i> L.	Praz	TP 85/2 din 1.4.2009
<i>Allium sativum</i> L.	Usturoi	TP 162/1 din 25.3.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Ceapă de tuns	TP 198/1 din 1.4.2009
<i>Apium graveolens</i> L.	Țelină	TP 82/1 din 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	Țelină de rădăcină	TP 74/1 din 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Sparanghel	TP 130/2 din 16.2.2011
<i>Beta vulgaris</i> L.	Sfeclă roșie, inclusiv sfeclă Cheltenham	TP 60/1 din 1.4.2009
<i>Brassica oleracea</i> L.	Varză creață	TP 90/1 din 16.2.2011
<i>Brassica oleracea</i> L.	Conopidă	TP 45/2 din 11.3.2010
<i>Brassica oleracea</i> L.	Broccoli	TP 151/2 din 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	Varză de Bruxelles	TP 54/2 din 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Gulie	TP 65/1 din 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Varză creață de Milano, varză albă, varză roșie	TP 48/3 din 16.2.2011
<i>Brassica rapa</i> L.	Varză chinezească	TP 105/1 din 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Ardei iute	TP 76/2 din 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	Cicoare creață și scarola	TP 118/3 din 19.3.2014
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cicoare industrială	TP 172/2 din 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Andivă	TP 173/1 din 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Pepene verde	TP 142/2 din 19.3.2014
<i>Cucumis melo</i> L.	Pepene galben	TP 104/2 din 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Castravete cu fruct semilung și lung și castravete cu fruct scurt	TP 61/2 din 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dovlecel	TP 119/1 din 19.3.2014
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Anghinare și cardon	TP 184/2 din 27.2.2013
<i>Daucus carota</i> L.	Morcov și morcov furajer	TP 49/3 din 13.3.2008
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenicul	TP 183/1 din 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salată	TP 13/5 din 16.2.2011
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Tomate	TP 44/4 din 27.2.2013
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pătrunjel	TP 136/1 din 21.3.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasole de Spania	TP 9/1 din 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasole pitică și fasole urcătoare	TP 12/4 din 27.2.2013
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Mazăre cu bob zbârcit, mazăre cu bob neted și mazăre dulce	TP 7/2 din 11.3.2010
<i>Raphanus sativus</i> L.	Ridiche, ridiche neagră	TP 64/2 din 27.2.2013
<i>Solanum melongena</i> L.	Pătlașele vinete	TP 117/1 din 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Spanac	TP 55/5 din 27.2.2013
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Fetică	TP 75/2 din 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bob	TP Bob/1 din 25.3.2004

Denumire științifică	Denumire comună	Protocol OCSP
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Porumb zaharat și porumb de flori-cele	TP 2/3 din 11.3.2010
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L. Mill.); <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Portaltoaie pentru tomate	TP 294/1 din 19.3.2014

Textul acestor protocoale este disponibil pe site-ul web al OCSP (www.cpvo.europa.eu).

ANEXA II

Lista speciilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (b) care trebuie să respecte orientările UPOV privind testarea

Denumire științifică	Denumire comună	Orientare UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Sfeclă de pețiol sau mangold	TG/106/4 din 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Nap	TG/37/10 din 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cicoare cu frunză lată sau cicoare italiană	TG/154/3 din 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dovleac comestibil	TG/155/4rev. din 28.3.2007 + 1.4.2009
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Revent	TG/62/6 din 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Scorțoneră	TG/116/4 din 24.3.2010

Textul acestor orientări este disponibil pe site-ul web al UPOV (www.upov.int).”

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 1 decembrie 2014

privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a opta Conferință a părților la Convenția asupra efectelor transfrontaliere ale accidentelor industriale, în ceea ce privește propunerea de modificare a anexei I la respectiva convenție

(2014/871/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Uniunea este parte la Convenția asupra efectelor transfrontaliere ale accidentelor industriale întocmită la Helsinki la 17 martie 1992 ⁽¹⁾ (denumită în continuare „convenția”).
- (2) Anexa I la convenție cuprinde categorii și denumiri de substanțe periculoase în scopul definirii activităților periculoase.
- (3) În conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din convenție, orice modificare a anexei I la convenție devine efectivă, pentru părțile la convenție care nu au notificat obiecții, la douăsprezece luni de la data comunicării sale către părți de către secretarul executiv, după adoptarea sa în cadrul Conferinței părților cu o majoritate de nouă zecimi din părțile prezente la reuniune și votante, cu condiția ca cel puțin șaisprezece părți să nu fi notificat obiecții.
- (4) Textul propunerii de modificare a anexei I la convenție a fost convenit în cadrul Grupului de lucru pentru dezvoltarea convenției, a fost aprobat de Biroul convenției și va fi propus spre adoptare în cadrul celei de a opta Conferințe a părților, care va avea loc la Geneva între 3 și 5 decembrie 2014.
- (5) Modificarea anexei I la convenție va alinia pe deplin anexa respectivă cu anexa I la Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (6) Prin urmare, ar trebui să se aprobe modificarea anexei I la convenție.
- (7) La momentul încheierii convenției, Uniunea a exprimat rezerve privind aplicarea convenției în conformitate cu normele interne ale Comunității. Rezervele respective se bazează pe discrepanțele dintre anexa I la convenție și legislația Uniunii în vigoare. Discrepanțele respective nu vor mai exista după modificarea anexei I la convenție. Prin urmare, rezervele respective ar trebui să fie retrase după ce modificarea anexei I la convenție devine efectivă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care trebuie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a opta Conferințe a părților la Convenția asupra efectelor transfrontaliere ale accidentelor industriale este de a sprijini, pe fond, modificarea propusă a anexei I la convenție, inclusiv corrigendumul la aceasta, astfel cum este atașată la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 326, 3.12.1998, p. 5.

⁽²⁾ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana împuternicită (persoanele împuternicite) să retragă, în numele Uniunii, rezervele rămase exprimate în conformitate cu Decizia 98/685/CE ⁽¹⁾, cu condiția ca modificarea anexei I la convenția menționată la articolul 1 din prezenta decizie să devină efectivă, în conformitate cu articolul 26 alineatul (4) din convenție.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
B. LORENZIN

⁽¹⁾ Decizia 98/685/CE a Consiliului din 23 martie 1998 privind încheierea Convenției asupra efectelor transfrontaliere ale accidentelor industriale (JO L 326, 3.12.1998, p. 1).

PROIECT DE DECIZIE DE MODIFICARE A ANEXEI I LA CONVENȚIE

prezentată de Grupul de lucru pentru dezvoltarea convenției

Conferința părților,

Recunoscând necesitatea de a actualiza categoriile de substanțe și amestecuri, precum și substanțele desemnate și cantitățile lor limită, cuprinse în anexa I la Convenția asupra efectelor transfrontaliere ale accidentelor industriale, în scopul introducerii criteriilor Sistemului armonizat global de clasificare și etichetare a substanțelor chimice al Organizației Națiunilor Unite (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) și al asigurării coerenței cu legislația corespunzătoare a Uniunii Europene,

Având în vedere decizia sa de a efectua o revizuire a substanțelor periculoase și a cantităților acestora cuprinse în anexa I și în Decizia sa 2004/4 privind instituirea Grupului de lucru pentru dezvoltarea convenției,

Luând act de propunerea de modificare a anexei I, elaborată de Grupul de lucru pe baza unei examinări aprofundate,

Modifică anexa I la convenție privind substanțele periculoase în scopul definirii activităților periculoase prin înlocuirea acesteia cu textul din anexa la prezenta decizie.

—

ANEXĂ

SUBSTANȚE PERICULOASE ÎN SCOPUL DEFINIRII ACTIVITĂȚILOR PERICULOASE ⁽¹⁾

În cazul în care o substanță sau un amestec desemnat în partea II aparține și uneia sau mai multor categorii din partea I, se aplică cantitatea limită indicată în partea II.

Pentru identificarea activităților periculoase, părțile țin cont de proprietățile periculoase efective sau anticipate și/sau de cantitățile tuturor substanțelor periculoase prezente sau ale substanțelor periculoase a căror generare poate fi prevăzută în mod rezonabil în cazul pierderii controlului asupra unei activități, inclusiv asupra activităților de depozitare, în cadrul unei activități periculoase.

Partea I.

Categoriile de substanțe și amestecuri care nu sunt desemnate în mod specific în partea II

Categorie în conformitate cu Sistemul armonizat global de clasificare și etichetare a substanțelor chimice al Organizației Națiunilor Unite (GHS)	Cantitate limită (tone metrice)
1. Toxicitate acută, categoria 1, toate căile de expunere ⁽²⁾	20
2. Toxicitate acută: categoria 2, toate căile de expunere ⁽³⁾ categoria 3, căi de expunere — prin inhalare ⁽⁴⁾	200
3. Toxicitate asupra unui organ țintă specific (STOT) — STOT o singură expunere (SE), categoria 1 ⁽⁵⁾	200
4. Explozivi — explozivi instabili sau explozivi, atunci când substanța, amestecul sau produsul se încadrează la diviziunea 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6 din capitolul 2.1.2 al criteriilor GHS, sau substanțe ori amestecuri având proprietăți explozive în conformitate cu seria de teste 2 din partea I a Recomandărilor ONU privind transportul mărfurilor periculoase: Manual de teste și criterii (Manual de teste și criterii) și nu fac parte din clasele de pericol Peroxizi organici sau Substanțe și amestecuri autoreactive ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Explozivi, atunci când substanța, amestecul sau produsul se încadrează la diviziunea 1.4 din capitolul 2.1.2 din GHS ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Gaze inflamabile, categoria 1 sau 2 ⁽⁹⁾	50
7. Aerosoli ⁽¹⁰⁾ , categoria 1 sau 2, care conțin gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 sau lichide inflamabile din categoria 1	500 (net)
8. Aerosoli, categoria 1 sau 2, care nu conțin gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 sau lichide inflamabile din categoria 1 ⁽¹¹⁾	50 000 (net)
9. Gaze oxidante, categoria 1 ⁽¹²⁾	200
10. Lichide inflamabile: Lichide inflamabile, categoria 1 sau Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, menținute la o temperatură superioară punctului de fierbere ⁽¹³⁾ , sau Alte lichide cu punct de aprindere ≤ 60 °C, menținute la o temperatură superioară punctului lor de fierbere ⁽¹⁴⁾	50
11. Lichide inflamabile: Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente industriale ⁽¹⁵⁾ , sau Alte lichide cu punct de aprindere ≤ 60 °C în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente industriale	200
12. Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, care nu sunt incluse în 10 și 11 ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Substanțe și amestecuri autoreactive și peroxizi organici: Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul A sau B, sau Peroxizi organici, tipul A sau B ⁽¹⁷⁾	50

Categorie în conformitate cu Sistemul armonizat global de clasificare și etichetare a substanțelor chimice al Organizației Națiunilor Unite (GHS)	Cantitate limită (tone metrice)
14. Substanțe și amestecuri autoreactive și peroxizi organici: Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul C, D, E sau F, sau Peroxizi organici, tipul C, D, E sau F ⁽¹⁸⁾	200
15. Lichide și solide piroforice, categoria 1	200
16. Lichide și solide oxidante, categoria 1, 2 sau 3	200
17. Periculoase pentru mediul acvatic, categoria acut 1 sau cronic 1 ⁽¹⁹⁾	200
18. Periculoase pentru mediul acvatic, categoria cronic 2 ⁽²⁰⁾	500
19. Substanțe și amestecuri care reacționează violent în contact cu apa, precum clorura de acetil, tetraclorura de titan	500
20. Substanțe și amestecuri care în contact cu apa emit gaze inflamabile, categoria 1 ⁽²¹⁾	500
21. Substanțe și amestecuri care în contact cu apa eliberează gaze toxice (substanțe și amestecuri care, în contact cu apa sau aerul umed, eliberează gaze clasificate ca având o toxicitate acută de categoria 1, 2 sau 3, precum fosfura de aluminiu, pentasulfura de fosfor)	200

Partea II.

Denumirea substanțelor

Substanța	Cantitate limită (tone metrice)
1a. Azotat de amoniu ⁽²²⁾	10 000
1b. Azotat de amoniu ⁽²³⁾	5 000
1c. Azotat de amoniu ⁽²⁴⁾	2 500
1d. Azotat de amoniu ⁽²⁵⁾	50
2a. Azotat de potasiu ⁽²⁶⁾	10 000
2b. Azotat de potasiu ⁽²⁷⁾	5 000
3. Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau sărurile lor	2
4. Trioxid de arsen, acid arsenos (III) și/sau sărurile lor	0,1
5. Brom	100
6. Clor	25
7. Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă: monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de trinichel, trioxid de dinichel	1
8. Etilenimină	20
9. Fluor	20
10. Formaldehidă (concentrație ≥ 90 %)	50
11. Hidrogen	50
12. Acid clorhidric (gaz lichefiat)	250
13. Alchili de plumb	50
14. Gaze lichefiate inflamabile, categoria 1 sau 2 (inclusiv gaz petrolier lichefiat) și gaz natural ⁽²⁸⁾	200
15. Acetilenă	50
16. Oxid de etilenă	50
17. Oxid de propilenă	50
18. Metanol	5 000
19. 4, 4'-Metilen-bis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră	0,01

	Substanța	Cantitate limită (tone metrice)
20.	Metilizocianat	0,15
21.	Oxigen	2 000
22.	Toluen di-izocianat (2,4-Toluen di-izocianat și 2,6-Toluen di-izocianat)	100
23.	Diclorură de carbonil (fosgen)	0,75
24.	Arsină (hidrogen arsenios)	1
25.	Fosfină (hidrogen fosforat)	1
26.	Diclorură de sulf	1
27.	Trioxid de sulf	75
28.	Policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine [inclusiv tetraclordibezodioxină (TCDD)], calculate în echivalenți TCDD ⁽²⁹⁾	0,001
29.	Substanțele cancerigene de mai jos sau amestecurile care conțin substanțele cancerigene de mai jos în concentrații de peste 5 % în greutate: 4-Aminodifenil și/sau sărurile acestuia, benzotriclorură, benzidină și/sau sărurile acesteia, di (clormetil)eter, clormetil-metil-eter, 1,2-dibrometan, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetilcarbamoil, 1,2-dibrom-3- clorpropan, 1,2-dimetil-hidrazină, dimetil-nitrozamină, triamidă hexametil fosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile acesteia, 4-nitrodifenil și 1,3 propansultonă	2
30.	Produse petroliere și combustibili alternativi: (a) benzine și păcure; (b) kerosen (inclusiv carburanți pentru avioane); (c) combustibili gazoși (inclusiv motorină, combustibili pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși); (d) păcură grea; (e) combustibili alternativi utilizați în aceleași scopuri și având proprietăți similare în ceea ce privește inflamabilitatea și pericolele pentru mediu ca produsele menționate la literele (a)-(d)	25 000
31.	Amoniac anhidru	200
32.	Trifluorură de bor	20
33.	Acid sulfhidric	20
34.	Piperidină	200
35.	Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amină	200
36.	3-(2-Etil-hexiloxi)propilamină	200
37.	Amestecurile de hipoclorit de sodiu clasificate ca periculoase pentru mediul acvatic — pericol acut, categoria 1 [H400] care conțin < 5 % clor activ și neclasificate în niciuna dintre celelalte categorii de pericole din partea 1 a anexei I. ⁽³⁰⁾	500
38.	Propilamină ⁽³¹⁾	2 000
39.	Acrilat de terț-butil ⁽³¹⁾	500
40.	2-Metil-3-butenonitril ⁽³¹⁾	2 000
41.	Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5,-tiadiazină-2-tionă (dazomet) ⁽³¹⁾	200
42.	Acrilat de metil ⁽³¹⁾	2 000
43.	Metilpiridină ⁽³¹⁾	2 000
44.	Bromo-3-clorpropan ⁽³¹⁾	2 000

Note:

- (1) Criterii în conformitate cu Sistemul armonizat global de clasificare și etichetare a substanțelor chimice al Organizației Națiunilor Unite (GHS) (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Părțile trebuie să utilizeze aceste criterii atunci când clasifică substanțele sau amestecurile în sensul părții I din prezenta anexă, cu excepția cazului în care au fost adoptate alte criterii cu caracter juridic obligatoriu în legislația națională. Amestecurile sunt tratate în același mod ca substanțele pure, cu condiția ca acestea să rămână în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor în conformitate cu GHS, cu excepția cazului în care se prevede în mod specific un procentaj din compoziția lor sau o altă descriere.

- (2) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolele 3.1.2 și 3.1.3 din GHS.
- (3) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolele 3.1.2 și 3.1.3 din GHS.
- (4) Substanțele încadrate la Toxicitate acută categoria 3 pe cale orală sunt înscrise la rubrica 2 Toxicitate acută în cazul în care nici clasificarea de toxicitate acută prin inhalare, nici clasificarea de toxicitate acută pe cale cutanată nu pot fi stabilite, de exemplu din cauza lipsei de date concludente privind toxicitatea prin inhalare și pe cale cutanată.
- (5) Substanțele care au produs toxicitate semnificativă la oameni sau despre care, pe baza datelor provenite din studii pe animale de laborator, se poate presupune că pot produce toxicitate semnificativă la oameni în urma unei singure expuneri. Precizări suplimentare sunt oferite de figura 3.8.1 și tabelul 3.8.1 din partea 3 din GHS.
- (6) Testarea proprietăților explozive ale substanțelor și amestecurilor este necesară doar în cazul în care procedura de depistare în conformitate cu apendicele 6 partea 3 a Manualului de teste și criteriile identifică substanța/amestecul ca putând avea proprietăți explozive.
- (7) Clasa de pericol Exploziv include produse explozive. În cazul în care cantitatea de substanță sau de amestec exploziv conținută de produs este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei convenții. În cazul în care cantitatea de substanță sau de amestec exploziv conținută de produs nu este cunoscută, atunci, în sensul prezentei convenții, întregul produs este considerat a fi exploziv.
- (8) În cazul în care explozivii din diviziunea 1.4 sunt neambalați sau reambalați, aceștia sunt incluși la rubrica 4 (Exploziv), cu excepția cazului în care se demonstrează că pericolele corespund încă diviziunii 1.4, în conformitate cu GHS.
- (9) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.2.2 din GHS.
- (10) Aerosolii se clasifică în conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.3 din GHS și cu Manualul de teste și criteriile, partea III, secțiunea 31 menționate în acestea.
- (11) Pentru a utiliza această categorie, trebuie să se dovedească prin documentație că generatorul de aerosoli nu conține gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 și nici lichide inflamabile din categoria 1.
- (12) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.4.2 din GHS.
- (13) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.4.2 din GHS.
- (14) Lichidele cu un punct de aprindere de peste 35 °C pot fi considerate lichide neinflamabile, în anumite scopuri de reglementare (ex: transporturi), dacă s-au obținut rezultate negative la testul susținut de combustibilitate L.2 din partea III secțiunea 32 din Manualul de teste și criteriile. Acest lucru nu este, totuși, valabil în condiții aparte, cum ar fi temperaturi sau presiuni ridicate și, prin urmare, astfel de lichide sunt incluse la această rubrică.
- (15) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.4.2 din GHS.
- (16) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.4.2 din GHS.
- (17) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolele 2.8.2 și 2.15.2,2 din GHS.
- (18) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolele 2.8.2 și 2.15.2,2 din GHS.
- (19) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 4.1.2 din GHS.
- (20) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 4.1.2 din GHS.
- (21) În conformitate cu criteriile prevăzute în capitolul 2.12.2 din GHS.
- (22) Azotat de amoniu (10 000): îngrășămintă care pot suferi o descompunere autoîntreținută.
Se aplică îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu (îngrășămintele complexe/compuse conțin amestecuri de azotat de amoniu cu fosfat și/sau potasă) care pot suferi o descompunere autoîntreținută conform testului Trough (a se vedea Manualul de teste și criteriile partea III subsecțiunea 38.2) și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:
- (a) cuprins între 15,75 % și 24,5 % în greutate (15,75 % și 24,5 % conținut de azot în greutate datorat azotatului de amoniu corespund unei concentrații de 45 % și respectiv 70 % de azotat de amoniu) și cu cel mult 0,4 % de materii combustibile/organice în total sau care îndeplinesc cerințele unui test adecvat de rezistență la detonare (de ex. test în tub de oțel de 4 inch);
- (b) 15,75 % în greutate sau mai puțin și fără limite de concentrație pentru materialele combustibile.
- (23) Azotat de amoniu (5 000): calitatea de îngrășămintă.
Se aplică îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu al căror conținut de azot datorat azotatului de amoniu este:
- (a) peste 24,5 % în greutate, cu excepția amestecurilor de îngrășămintă strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90 %;
- (b) peste 15,75 % în greutate pentru amestecurile de azotat de amoniu și sulfat de amoniu;
- (c) peste 28 % (28 % conținut de azot în greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unei concentrații de 80 % de azotat de amoniu) în greutate pentru amestecurile de îngrășămintă strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90 % și care îndeplinesc cerințele unui test adecvat de rezistență la detonare (de ex. test în tub de oțel de 4 inch).
- (24) Azotat de amoniu (2 500): calitate tehnică.
Se aplică:
- (a) azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:
- (i) între 24,5 % și 28 % în greutate și care conțin cel mult 0,4 % substanțe combustibile;
- (ii) peste 28 % din greutate și care conțin cel mult 0,2 % substanțe combustibile;
- (b) soluțiilor apoase de azotat de amoniu în care concentrația de azotat de amoniu este peste 80 % în greutate.

- (²⁵) Azotat de amoniu (50): materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile) și îngrășăminte care nu corespund cerințelor unui test adecvat de rezistență la detonare (de ex. test în tub de oțel de 4 inch).
Se aplică:
- (a) materiilor refuzate în procesul de fabricație și azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu menționate în notele 23 și 24 care sunt returnate sau au fost returnate de utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de prelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în condiții de securitate, deoarece nu mai îndeplinesc specificațiile din notele 23 și 24;
- (b) îngrășămintelor prevăzute în nota 22 litera (a) și în nota 23, care nu îndeplinesc cerințele unui test adecvat de rezistență la detonare (de ex. test în tub de oțel de 4 inch).
- (²⁶) Azotat de potasiu (10 000): îngrășămintele compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă de pelete/granule) care au aceleași proprietăți ca azotatul de potasiu pur.
- (²⁷) Azotat de potasiu (5 000): îngrășămintele compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă de cristale) care au aceleași proprietăți în ceea ce privește gradul de pericolozitate ca azotatul de potasiu pur.
- (²⁸) Biogaz îmbogățit: în scopul aplicării prezentei convenții, biogazul îmbogățit poate fi clasificat la rubrica 14 din anexa I partea 2 atunci când a fost prelucrat în conformitate cu standardele aplicabile biogazului purificat și îmbogățit, asigurând o calitate echivalentă cu cea a gazului natural, inclusiv în ceea ce privește conținutul de metan, și care conține maximum 1 % oxigen.
- (²⁹) Policlordinbenzofurani și policlordinbenzodioxine
Cantitățile de policlordinbenzofurani și de policlordinbenzodioxine se calculează folosind următorii factori de echivalență toxică (FET) pentru oameni și mamifere ai dioxinelor și compușilor de tipul dioxinelor, stabiliți de Organizația Mondială a Sănătății (OMS), conform reevaluării din 2005:

FET — OMS 2005

Dioxine	FET	Furani	FET
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0.1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0.3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8-PeCDF	0.03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0.1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0.01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0.1
OCDD	0.0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0.01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0.01
		OCDF	0.0003

Abrevieri: Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa, P = penta, T = tetra.

Referință: Martin Van den Berg și alții, The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, Toxicological Sciences, vol. 93, nr. 2, (octombrie 2006), p. 223-241 (2006).

- (³⁰) Cu condiția ca amestecul, în absența hipocloritului de sodiu, să nu fie clasificat ca periculos pentru mediul acvatic — pericol acut, categoria 1.
- (³¹) În cazul în care această substanță periculoasă se încadrează în categoria 10 lichide inflamabile sau 11 lichide inflamabile, în sensul prezentei convenții se aplică cele mai reduse cantități relevante pentru încadrare.

Corrigendum

- Anexa, partea I punctul 8
în loc de „Aerosoli” se citește „Aerosoli (¹⁰)”.
- Anexa, partea I punctul 11, ultimele două rânduri
în loc de „pericole de accidente industriale” se citește „pericole de accidente industriale (¹⁴)”.
- Anexa, partea II punctul 43
în loc de „Metilpiridină (³¹)” se citește „3-Metilpiridină (³¹)”.
- Anexa, notele 13, 15 și 16
în loc de „capitolul 2.4.2” se citește „capitolul 2.6.2”.

DECIZIA 2014/872/PESC A CONSILIULUI**din 4 decembrie 2014****de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina și a Deciziei 2014/659/PESC de modificare a Deciziei 2014/512/PESC**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29,

întrucât:

- (1) La 31 iulie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/512/PESC ⁽¹⁾.
- (2) La 8 septembrie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/659/PESC ⁽²⁾ pentru a impune noi măsuri restrictive.
- (3) Consiliul consideră că este necesar să se clarifice anumite dispoziții.
- (4) Sunt necesare acțiuni suplimentare din partea Uniunii pentru punerea în aplicare a anumitor măsuri,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2014/512/PESC se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Se interzice oricărei persoane juridice, entități sau organism menționat la alineatul (1) sau (2) încheierea sau participarea, în mod direct sau indirect, la orice acord de obținere a unor noi împrumuturi sau credite cu o scadență de peste 30 de zile, după 12 septembrie 2014, cu excepția împrumuturilor sau a creditelor care au un obiectiv specific și documentat de furnizare de finanțare pentru importuri sau exporturi directe sau indirecte neinterzise de mărfuri și servicii nefinanciare între Uniune și Rusia sau orice alt stat terț și a împrumuturilor care au un obiectiv specific și documentat de furnizare de fonduri de urgență pentru a îndeplini criteriile de solvabilitate și lichiditate pentru persoanele juridice stabilite în Uniune ale căror drepturi de proprietate sunt deținute în proporție de peste 50 % de către o entitate menționată în anexa I.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Interdicția de la alineatul (3) nu se aplică tragerilor sau plăților efectuate în temeiul unui contract încheiat înainte de 12 septembrie 2014 dacă:

(a) toate clauzele și condițiile unor astfel de trageri sau plăți:

(i) au fost convenite înainte de 12 septembrie 2014; și

(ii) nu au fost modificate la sau după această dată; și

(b) înainte de 12 septembrie 2014, un termen contractual a fost stabilit pentru rambursarea integrală a tuturor fondurilor puse la dispoziție și pentru anularea tuturor angajamentelor, drepturilor și obligațiilor stabilite în temeiul contractului.

Clauzele și condițiile privind tragerile și plățile menționate în prezentul alineat includ dispoziții privind durata termenului de rambursare pentru fiecare tragere sau plată, rata dobânzii aplicată sau metoda de calcul a ratei dobânzii, precum și cuantumul maxim.”

2. La articolul 2, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Interdicțiile menționate la alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere executării contractelor încheiate înainte de 1 august 2014 sau a contractelor accesorii necesare pentru executarea contractelor respective și nici furnizării de piese de schimb și de servicii necesare pentru întreținerea și asigurarea siguranței capacităților existente în cadrul Uniunii.”

⁽¹⁾ Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 229, 31.7.2014, p. 13).

⁽²⁾ Decizia 2014/659/PESC a Consiliului din 8 septembrie 2014 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 271, 12.9.2014, p. 54).

3. La articolul 3, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Interdicțiile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu aduc atingere executării contractelor încheiate înainte de 1 august 2014 sau a contractelor accesorii necesare pentru executarea contractelor respective.”

4. La articolul 3a, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Interdicțiile menționate la alineatele (1) și (2) nu aduc atingere executării contractelor încheiate înainte de 12 septembrie 2014 sau a contractelor accesorii necesare pentru executarea contractelor respective și nici furnizării de asistență necesară pentru întreținerea și asigurarea siguranței capacităților existente în cadrul UE.”

5. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

(1) Vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul, în mod direct sau indirect, al anumitor echipamente adecvate pentru următoarele categorii de proiecte de explorare și extracție în Rusia, inclusiv în zona sa economică exclusivă și pe platforma sa continentală, de către resortisanți ai statelor membre sau de pe teritoriul statelor membre sau utilizând aeronave înmatriculate în statele membre sau nave care arborează pavilionul acestora fac obiectul autorizării prealabile de către autoritatea competentă a statului membru exportator:

- (a) explorarea și extracția petrolului în ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri;
- (b) explorarea și extracția petrolului în zona offshore situată la nord de Cercul Arctic;
- (c) proiectele cu potențial de extracție a petrolului prin fracturare hidrolică din surse situate în formațiuni de șist; cu excepția explorării și extracției din formațiunile de șist pentru localizarea altor zăcăminte decât cele de șist sau pentru extracția petrolului din respectivele zăcăminte.

Uniunea adoptă măsurile necesare în vederea identificării articolelor relevante care intră sub incidența prezentului alineat.

(2) Furnizarea de:

- (a) asistență tehnică sau alte servicii referitoare la echipamentele menționate la alineatul (1);
- (b) finanțare sau asistență financiară pentru vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de echipamente menționate la alineatul (1) sau pentru furnizarea de asistență sau instruire tehnică aferentă;

face, de asemenea, obiectul autorizării prealabile de către autoritatea competentă a statului membru exportator.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre nu acordă nicio autorizație pentru vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de echipamente sau pentru furnizarea serviciilor menționate la alineatele (1) și (2) dacă stabilesc că vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul în cauză sau furnizarea serviciului în cauză are ca destinație una dintre categoriile de explorare și extracție menționate la alineatul (1).

(4) Alineatul (3) nu aduce atingere executării contractelor încheiate înainte de 1 august 2014 sau a contractelor accesorii necesare pentru executarea contractelor respective.

(5) O autorizație ar putea fi acordată în cazul în care vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de echipamente sau pentru furnizarea serviciilor menționate la alineatele (1) și (2) este necesar pentru prevenirea sau reducerea urgente a efectelor unui eveniment care este probabil să aibă un impact grav și semnificativ asupra sănătății și siguranței umane sau asupra mediului. În cazuri urgente, justificate în mod corespunzător, vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul sau furnizarea serviciilor menționate la alineatele (1) și (2) se poate efectua fără o autorizație prealabilă, cu condiția ca exportatorul să informeze în acest sens autoritatea competentă în termen de cinci zile lucrătoare de la data la care a avut loc vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul, furnizându-i acesteia informații detaliate referitoare la justificarea relevantă a vânzării, furnizării, transferului sau exportului sau furnizarea de servicii fără autorizație prealabilă.”

6. La articolul 4a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Se interzice prestarea directă sau indirectă de servicii asociate necesare pentru următoarele categorii de proiecte de explorare și extracție în Rusia, inclusiv în zona economică exclusivă a acesteia și pe platforma continentală a acesteia, de către resortisanți ai statelor membre sau de pe teritoriul statelor membre sau utilizând aeronave înmatriculate în statele membre sau nave care arborează pavilionul acestora:

- (a) explorarea și extracția petrolului în ape cu o adâncime mai mare de 150 de metri;
- (b) explorarea și extracția petrolului în zona offshore situată la nord de Cercul Arctic;
- (c) proiectele cu potențial de extracție a petrolului prin fracturare hidrolică din surse situate în formațiuni de șist; cu excepția explorării și extracției din formațiunile de șist pentru localizarea altor zăcăminte decât cele de șist sau pentru extracția petrolului din respectivele zăcăminte.”

Articolul 2

Considerentul 5 din Decizia 2014/659/PESC se înlocuiește cu următorul text:

- „(5) În acest context, se impune extinderea interdicției legate de anumite instrumente financiare. Ar trebui impuse restricții suplimentare privind accesul la piața de capital în legătură cu instituții financiare rusești de stat, anumite entități rusești din sectorul apărării, precum și anumite entități rusești a căror activitate economică principală este vânzarea sau transportul petrolului. Aceste interdicții nu afectează serviciile financiare care nu sunt menționate la articolul 1.”

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Consiliu

Președintele

S. GOZI

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 3 decembrie 2014****de abrogare a Deciziei 2002/249/CE privind unele măsuri de protecție în ceea ce privește anumite produse pescărești și de acvacultură destinate consumului uman și importate din Myanmar/Birmania**

[notificată cu numărul C(2014) 9057]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/873/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele provenind din țări terțe introduse în Comunitate ⁽²⁾, în special articolul 22 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Decizia 2002/249/CE a Comisiei ⁽³⁾ introduce anumite măsuri de protecție cu privire la anumite produse pescărești și de acvacultură destinate consumului uman și importate din Myanmar/Birmania și precizează testele care trebuie efectuate de către statele membre pentru creveți.
- (2) Decizia 2002/249/CE prevede că respectiva decizie trebuie să fie revizuită în funcție de garanțiile prezentate de autoritățile competente din Myanmar/Birmania și de rezultatele testelor efectuate de statele membre.
- (3) Nu este autorizat importul de produse de acvacultură din Myanmar/Birmania în UE.
- (4) Toate utilizările substanțelor cloramfenicol și nitrofurani în produse pescărești și de acvacultură sunt interzise în Myanmar/Birmania începând cu 16 noiembrie 2011 prin Directiva 6/2011 din Birmania.
- (5) Autoritățile competente din Myanmar/Birmania au efectuat teste de monitorizare privind produsele pescărești de la intrarea în vigoare a interdicției, ale căror rezultate au fost negative pentru depistarea prezenței substanțelor cloramfenicol și nitrofurani.
- (6) Niciun test efectuat de statele membre din iunie 2009, astfel cum se menționează la articolul 2 din Decizia 2002/249/CE, în ceea ce privește creveții importați din Myanmar/Birmania nu a avut un rezultat nesatisfăcător. Prin urmare, nu mai este necesară testarea fiecărui transport, în special în vederea detectării prezenței de cloramfenicol.
- (7) Prin urmare, Decizia 2002/249/CE ar trebui abrogată în consecință.
- (8) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2002/249/CE se abrogă.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.⁽²⁾ JO L 24, 30.1.1998, p. 9.⁽³⁾ Decizia 2002/249/CE a Comisiei din 27 martie 2002 privind unele măsuri de protecție în ceea ce privește anumite produse pescărești și de acvacultură destinate consumului uman și importate din Myanmar (JO L 84, 28.3.2002, p. 73).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 3 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 3 decembrie 2014****de modificare a Deciziei 2008/866/CE privind măsurile de urgență de suspendare a importurilor din Peru de anumite moluște bivalve destinate consumului uman, în ceea ce privește perioada sa de aplicare**

[notificată cu numărul C(2014) 9113]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/874/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 53 alineatul (1) litera (b) punctul (i),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 stabilește principiile generale care reglementează produsele alimentare și hrana pentru animale în general și siguranța acestora în special, la nivelul Uniunii și la nivel național. El prevede măsuri de urgență în cazul în care există dovezi că produsele alimentare sau hrana pentru animale importate dintr-o țară terță ar putea constitui un risc grav pentru sănătatea umană sau animală sau pentru mediu, iar riscul respectiv nu poate fi combătut în mod satisfăcător prin măsuri luate de statul membru sau de statele membre în cauză.
- (2) Decizia 2008/866/CE a Comisiei ⁽²⁾ a fost adoptată în urma apariției unui focar de hepatită A la om ca urmare a consumului de moluște bivalve importate din Peru, care erau contaminate cu virusul hepatitei A (HAV). Respectiva decizie se aplica inițial până la 31 martie 2009, însă această perioadă de aplicare a fost prelungită în cele din urmă până la 30 noiembrie 2014 prin Decizia de punere în aplicare 2013/636/UE a Comisiei ⁽³⁾.
- (3) I s-a solicitat autorității peruviene competente să furnizeze garanții satisfăcătoare că au fost corectate deficiențele identificate în ceea ce privește sistemul de monitorizare pentru detectarea virusului la moluște bivalve vii. În special, ar trebui să fie prezentate rezultatele programului de monitorizare pentru speciile de donax (*Donax spp.*). În ciuda faptului că speciile de donax (*Donax spp.*) au fost la originea apariției focarelor de hepatită A la om, rezultatele programului de monitorizare pentru această specie nu au fost furnizate Comisiei până în prezent. Prin urmare, Comisia nu poate concluziona că sistemul de control și planul de monitorizare care se aplică în prezent în Peru pentru anumite moluște bivalve sunt în măsură să furnizeze garanțiile impuse de dreptul Uniunii. În consecință, ar trebui să se mențină măsurile de urgență.
- (4) Prin urmare, termenul de aplicare a Deciziei 2008/866/CE ar trebui modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 5 din Decizia 2008/866/CE, data de „30 noiembrie 2014” se înlocuiește cu data de „30 noiembrie 2015”.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.⁽²⁾ Decizia 2008/866/CE a Comisiei din 12 noiembrie 2008 privind măsurile de urgență de suspendare a importurilor din Peru de anumite moluște bivalve destinate consumului uman (JO L 307, 18.11.2008, p. 9).⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/636/UE a Comisiei din 31 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2008/866/CE privind măsurile de urgență de suspendare a importurilor din Peru de anumite moluște bivalve destinate consumului uman, în ceea ce privește perioada sa de aplicare (JO L 293, 5.11.2013, p. 42).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 3 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 4 decembrie 2014

privind publicarea referințelor standardului EN 15649-2:2009+A2:2013 referitor la articolele de agrement plutitoare destinate a fi utilizate pe și în apă și ale standardului EN 957-6:2010+A1:2014 referitor la echipamentele de antrenament staționare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în temeiul Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/875/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (2) primul paragraf,

întrucât:

- (1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/95/CE stipulează obligația producătorilor de a introduce pe piață numai produse sigure.
- (2) În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2001/95/CE, un produs este considerat sigur, din punctul de vedere al riscurilor și al categoriilor de riscuri reglementate prin standardele naționale relevante, dacă respectă standardele naționale care transpun standardele europene, ale căror referințe au fost publicate de Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din directiva respectivă.
- (3) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/95/CE, standardele europene sunt stabilite de organisme europene de standardizare în baza unor mandate emise de Comisie.
- (4) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2001/95/CE, Comisiei îi revine sarcina de a publica referințele standardelor respective.
- (5) La 21 aprilie 2005, Comisia a adoptat Decizia 2005/323/CE ⁽²⁾ privind cerințele în materie de siguranță care trebuie îndeplinite de standardele europene referitoare la articolele de agrement plutitoare care se utilizează pe sau în apă.
- (6) La data de 6 septembrie 2005, Comisia, prin mandatul M/372, a mandatat organizațiile europene de standardizare să elaboreze standarde europene care să abordeze principalele riscuri asociate articolelor de agrement plutitoare care se utilizează pe sau în apă și anume, riscurile de accidente soldate cu înec letal sau subletal, riscurile generate de proiectarea articolelor, incluzând plutirea în derivă, pierderea controlului asupra articolului, căderea de la mare înălțime, imobilizarea sau încălcirea deasupra sau dedesubtul suprafeței apei, pierderea bruscă a flotabilității articolului, răsturnarea și șocul hipotermic, riscurile inerente utilizării articolelor precum coliziunea sau impactul, precum și riscurile determinate de vânt, curenți și valuri.
- (7) În baza mandatului primit de la Comisie, Comitetul European de Standardizare (CEN) a stabilit o serie de standarde europene (EN 15649 părțile 1-7) referitoare la articolele de agrement plutitoare. La data de 18 iulie 2013, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2013/390/UE ⁽³⁾, în care se preciza că standardele europene EN 15649 părțile 1-7 referitoare la articolele de agrement plutitoare îndeplinesc cerința generală în materie de siguranță din Directiva 2001/95/CE pentru riscurile pe care le vizează, iar referințele acestora au fost publicate în partea C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
- (8) De atunci, Comitetul European de Standardizare a revizuit standardul european EN 15649-2:2009+A2:2013 referitor la articolele de agrement plutitoare destinate a fi utilizate pe și în apă.

⁽¹⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

⁽²⁾ Decizia 2005/323/CE a Comisiei din 21 aprilie 2005 privind cerințele de siguranță care trebuie îndeplinite de standardele europene pentru ambarcațiunile de agrement plutitoare care se utilizează în sau pe apă în temeiul Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 104, 23.4.2005, p. 39).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/390/UE a Comisiei din 18 iulie 2013 privind conformitatea standardelor europene din seria EN 15649 (părțile 1-7) pentru articolele de agrement plutitoare care se utilizează în sau pe apă cu cerința generală de siguranță prevăzută de Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și publicarea referințelor standardelor respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO L 196, 19.7.2013, p. 22).

- (9) Standardul european EN 15649-2:2009+A2:2013 corespunde mandatului M/372 și respectă cerința generală în materie de siguranță din Directiva 2001/95/CE. Prin urmare, referința sa ar trebui publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (10) La data de 27 iulie 2011, Comisia a adoptat Decizia 2011/476/UE ⁽¹⁾ privind cerințele de siguranță care trebuie îndeplinite de standardele europene pentru echipamente de antrenament staționare.
- (11) La data de 5 septembrie 2012, Comisia, prin mandatul de M/506, a mandatat organizațiile europene de standardizare să elaboreze standarde europene referitoare la echipamentele de antrenament staționare. Aceste standarde urmau să respecte principiul conform căruia, în condiții normale, rezonabile și previzibile de utilizare, riscurile de vătămare sau de afectare a sănătății și a siguranței sunt minimalizate prin modul de proiectare a echipamentului și prin caracteristicile sale de siguranță.
- (12) Comitetul European de Standardizare a adoptat standarde europene (EN 957 părțile 2 și 4-10) și un standard european EN ISO 20957 partea 1. Acestea intră în sfera de cuprindere a mandatului acordat de Comisie.
- (13) La data de 13 iunie 2014, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2014/357/UE ⁽²⁾, în care se preciza că seria de standarde europene EN 957 părțile 2 și 4-10 și un standard european EN ISO 20957 partea 1 referitoare la echipamentele de antrenament staționare îndeplinesc cerința generală în materie de siguranță din Directiva 2001/95/CE pentru riscurile pe care le vizează, iar referințele acestora au fost publicate în partea C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
- (14) De atunci, Comitetul European de Standardizare a revizuit standardul european EN 957-6:2010+A1:2014 referitor la echipamentele de antrenament staționare.
- (15) Standardul european EN 957-6:2010+A1:2014 corespunde mandatului M/506 și respectă cerința generală în materie de siguranță din Directiva 2001/95/CE. Prin urmare, referința sa ar trebui publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (16) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului stabilit prin Directiva 2001/95/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Referințele următoarelor standarde se publică în partea C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*:

- (a) EN 15649-2:2009+A2:2013 „Articole de agrement plutitoare destinate a fi utilizate pe și în apă — Partea 2: Informații destinate consumatorilor”;
- (b) EN 957-6:2010+A1:2014 „Echipamente de antrenament staționare — Partea 6: Benzi de alergare, cerințe suplimentare specifice în materie de siguranță și metode de testare”.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2014.

Pentru Comisie
Președinte
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Decizia 2011/476/UE a Comisiei din 27 iulie 2011 privind cerințele de siguranță care trebuie îndeplinite de standardele europene pentru echipamente de antrenament staționare în temeiul Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 196, 28.7.2011, p. 16).

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare a Comisiei 2014/357/UE din 13 iunie 2014 privind conformitatea standardelor europene din seria EN 957 (părțile 2 și 4-10) și a standardului EN ISO 20957 (partea 1) pentru echipamente de antrenament staționare și a zece standarde europene pentru aparate de gimnastică cu cerința generală de siguranță prevăzută de Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și publicarea referințelor standardelor respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO L 175, 14.6.2014, p. 40).

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO